



Sisukord

IV Teave

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

| | | |
|---------------|--|---|
| 2019/C 413/01 | Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas | 1 |
|---------------|--|---|

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

| | | |
|---------------|---|---|
| 2019/C 413/02 | kohtuasi C-616/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. oktoobri 2019. aasta otsus (Tribunal correctionnel de Foix' eelotsusetaotlus - Prantsusmaa) – kriminaalasi järgmiste isikute suhtes Mathieu Blaise jt (Eelotsusetaotlus – Keskkond – Taimekaitsevahendite turulaskmine – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Kehtivus – Ettevaatuspõhimõte – Mõiste „toimeaine“ määratlemine – Toimeainete kumulatiivne mõju – Hindamismenetluse usaldusväärsus – Üldsuse õigus tutvuda toimikuga – Pikaajalise toksilisuse testid – Pestitsiidid – Glüfosaat)..... | 2 |
|---------------|---|---|

| | | |
|---------------|--|---|
| 2019/C 413/03 | kohtuasi C-621/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari – Gyula Kiss versus CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artikli 3 lõige 1 – Lepingutingimuste ebaõigluse hindamine – Artikli 4 lõige 2 – Artikkel 5 – Kohustus koostada lepingutingimused lihtsas ja arusaadavas keeles – Lepingutingimused, millega kohustatakse tasuma täpsustamata teenuste eest)..... | 3 |
| 2019/C 413/04 | kohtuasi C-673/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. oktoobri 2019. aasta otsus (Bundesgerichtshof eelotsusetaotlus - Saksamaa) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. versus Planet49 GmbH (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 95/46/EÜ – Direktiiv 2002/58/EÜ – Määrus (EL) 2016/679 – Isikuandmete töötlemine ja eraelu kaitse elektroonilise side sektoris – Küpsised – Mõiste „andmesubjekti nõusolek“– Nõusoleku andmine eeltäidetud märkeruudu abil) | 4 |
| 2019/C 413/05 | kohtuasi C-18/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus - Austria) – Eva Glawischnig-Piesczek versus Facebook Ireland Limited (Eelotsusetaotlus – Infoühiskond – Teenuste osutamise vabadus – Direktiiv 2000/31/EÜ – Vahendajana tegutseva teenuseosutaja vastutus – Artikli 14 lõiked 1 ja 3 – Veebimajutusteenuse osutaja – Võimalus nõuda teenuseosutajalt rikkumise lõpetamist või vältimist – Artikli 18 lõige 1 – Ettekirjutuse isikuline, materiaalne ja territoriaalne kohaldamisala – Artikli 15 lõige 1 – Üldise jälgimiskohustuse puudumine) | 5 |
| 2019/C 413/06 | kohtuasi C-42/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Bundesfinanzhof eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt Trier versus Cardpoint GmbH, Moneybox Deutschland GmbH õigusjärglane (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Kuues direktiiv 77/388/EMÜ – Maksuvabastused – Artikli 13 B osa punkti d alapunkt 3 – Maksetega seotud tehingud – Teenused, mida äriühing osutab pangale seoses sularahaautomaatide käitamisega) | 6 |
| 2019/C 413/07 | kohtuasi C-70/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Raad van State eelotsusetaotlus - Madalmaad) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid versus A, B, P (Eelotsusetaotlus – EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping – Otsus nr 2/76 – Artikkel 7 – Otsus nr 1/80 – Artikkel 13 – Standstill-tingimus – Uus piirang – Türgi kodanike biomeetriliste andmete kogumine, salvestamine ja säilitamine keskses andmebaasis – Ülekaalukast üldisest huvist tulenev põhjus – Identiteedi- ja dokumendipettuste toimepanemise vältimise ja takistamise eesmärk – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 7 ja 8 – Õigus eraelu austamisele – Õigus isikuandmete kaitsele – Proportsionaalsus). | 6 |
| 2019/C 413/08 | kohtuasi C-93/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. oktoobri 2019. aasta otsus (Court of Appeal in Northern Ireland eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Ermira Bajratar versus Secretary of State for the Home Department (Eelotsusetaotlus – Liidu kodakondsus – Direktiiv 2004/38/EÜ – Alaealiste liidu kodanike ülenejaks lähisugulaseks oleva kolmanda riigi kodaniku elamisõigus – Artikli 7 lõike 1 punkt b – Piisavate vahendite tingimus – Vahendid, mille allikaks on elamis- ja tööloata tehtud töö eest saadud tulu) | 7 |
| 2019/C 413/09 | liidetud kohtuasjad C-152/18 P ja C-153/18 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. oktoobri 2019. aasta otsus – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P) versus Euroopa Keskpank, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Majandus- ja rahapoliitika – ETL artikli 127 lõige 6 – Määrus (EL) nr 1024/2013 – Artikli 4 lõike 1 punkt g – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve konsolideeritud alusel – Määrus (EL) nr 468/2014 – Artikli 2 punkti 21 alapunkt c – Määrus (EL) nr 575/2013 – Artikkel 10 – Järelevalve alla kuuluv grupp – Keskasutusega püsivalt seotud asutused) | 8 |

| | | |
|---------------|---|----|
| 2019/C 413/10 | kohtuasi C-197/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Verwaltungsgericht Wien eelotsusetaotlus – Austria) – Wasserleitungsverband Nördliches Burgenlandi, Robert Prandli ja Gemeinde Zillingdorfi taotlusel algatatud menetlus (Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 91/676/EMÜ – Veekogude kaitsmine põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest – Eesmärk reostust vähendada – Reostunud veekogud – Kuni 50 mg/l nitraadisaldus – Liikmesriikide tegevusprogrammid – Eraõiguslike isikute õigused niisuguse programmi muutmisele – Liikmesriikide ametiasutustele ja kohtutele kaebuse esitamise õigus) | 9 |
| 2019/C 413/11 | kohtuasi C-208/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Nejvyšší soud České republiky eelotsusetaotlus - Tšehhi Vabariik) – Jana Petruřová versus FIBO Group Holdings Limited (Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Artikli 17 lõige 1 – Kohtualluvus tarbijalepingute puhul – Mõiste „tarbija“– Füüsiline isik, kes teeb rahvusvahelisel valuutaturul maaklerifirma vahendusel tehinguid – Määrus (EÜ) nr 593/2008 (Rooma I) – Direktiiv 2004/39/EÜ – Mõiste „mittekutseline klient“) | 10 |
| 2019/C 413/12 | kohtuasi C-260/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Sąd Okręgowy w Warszawie eelotsusetaotlus – Poola) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak versus Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, varem Raiffeisen Bank Polska SA (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 93/13/EMÜ – Tarbijalepingud – Ebaõiglased tingimused – Välisvaluutaga indekseeritud hüpoteeklaen – Valuutade vahetuskursi kindlaks määramist käsitlev lepingutingimus – Lepingutingimuse ebaõigluse tuvastamise tagajärjed – Kohtu õigus kõrvaldada ebaõiglased tingimused, kasutades tsiviilõiguse üldsätteid – Tarbija huvi hindamine – Lepingu kehtima jäämine ilma ebaõiglaste tingimusteta) | 11 |
| 2019/C 413/13 | kohtuasi C-267/18: Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus - Rumeenia) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA versus Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (Eelotsusetaotlus – Riigihange – Riigihankemenetlus – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 57 lõige 4 – Fakultatiivsed kõrvaldamise alused – Ettevõtja kõrvalejätmine riigihankemenetlusest – Varasema hankelepingu ennetähtaegne lõpetamine osalise alltöövõtu tõttu – Mõiste „tõsised või pidevad puudujäägid“– Ulatus) | 12 |
| 2019/C 413/14 | kohtuasi C-272/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus - Austria) – Verein für Konsumenteninformation versus TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatav õigus – Äriühinguõiguse väljajätmine Rooma konventsiooni ja määruse (EÜ) nro593/2008 (Rooma I) kohaldamisalast – Ettevõtja ja tarbija vahel sõlmitud usaldusleping, mille ainus ese on osaluse usaldusühingus valitsemine) | 13 |
| 2019/C 413/15 | kohtuasi C-274/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Arbeits- und Sozialgericht Wien eelotsusetaotlus – Austria) – Mínoo Schuch-Ghannadan versus Medizinische Universität Wien (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Osalist tööaega käsitlev raamkokkulepe – Klausel 4 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Osalise tööajaga töötajate ebasoodsam kohtlemine võrreldes täistööajaga töötajatega nende töötingimuste osas – Keeld – Riigisisised õigusnormid, mis kehtestavad osalise tööajaga töötajatele pikema tähtajaliste töösuhete maksimaalse kestuse kui täistööajaga töötajatele – Pro rata temporis põhimõte – Direktiiv 2006/54/EÜ – Meeste ja naiste võrdne kohtlemine tööhõive ja elukutse küsimustes – Artikli 2 lõike 1 punkt b – Mõiste „kaudne sooline diskrimineerimine“– Artikli 14 lõike 1 punkt c – Tööhõive- ja töötingimused – Artikkel 19 – Tõendamiskohustus) | 14 |
| 2019/C 413/16 | kohtuasi C-285/18: Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas eelotsusetaotlus - Leedu) – Meneltuses, mille algatasid Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija (Eelotsusetaotlus – Riigihange – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 12 lõige 1 – Ajaline kohaldamine – Liikmesriikide vabadus valida teenuste osutamise viisi – Piirid – Riigihankelepingud, mis sõlmitakse nn in-house-tehinguna – Sisetehing – Riigihanke ja sisetehingu kattumine) | 15 |

| | | |
|---------------|---|----|
| 2019/C 413/17 | kohtuasi C-302/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Raad voor Vreemdelingenbetwistingeni eelotsusetaotlus – Belgia) – X versus Belgische Staat (Eelotsusetaotlus – Sisserändepoliitika – Pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatus – Direktiiv 2003/109/EÜ – Pikaajalise elaniku staatuse saamise tingimused – Artikli 5 lõike 1 punkt a – Stabiilne, korrapärane ja piisav sissetulek) | 16 |
| 2019/C 413/18 | kohtuasi C-329/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – Valsts ieņēmumu dienests versus „Altic“ SIA (Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Toiduainete soetamine – Sisendkäibemaksu mahaarvamine – Mahaarvamise keeldumine – Tarnija, kes võib osutada fiktiivseks – Käibemaksupettus – Nõuded, mis on seotud soetaja teadlikkusega – Määrus (EÜ) nr 178/2002 – Toiduainete jälgitavuse ja tarnija identifitseerimise kohustused – Määrused (EÜ) nr 852/2004 ja (EÜ) nr 882/2004 – Toidukäitlejate registreerimise kohustus – Mõju käibemaksu mahaarvamise õigusele) | 16 |
| 2019/C 413/19 | kohtuasi C-378/18: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus - Saksamaa) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen versus Reinhard Westphal (Eelotsusetaotlus – Määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 – Euroopa Liidu finantshuvide kaitse – Artikli 3 lõige 1 – Aegumistähtaeg – Määrused (EMÜ) nr 3887/92 ja (EÜ) nr 2419/2001 – Teatavate ühenduse toetuskvade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem – Alusetult saadu tagastamine – Kergema aegumisnormi kohaldamine) | 17 |
| 2019/C 413/20 | kohtuasi C-632/18: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus - Belgia) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL versus Institut des Comptes nationaux (ICN) (Eelotsusetaotlus – Majandus- ja rahapoliitika – Euroopa Liidus kasutatav Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteem – Määrus (EL) nr 549/2013 – Valitsemissektorid – Varasid hoidev finantsasutus – Mõiste – Äriühing, kes valitsusasutuse kontrolli all annab keskmise või väikse sissetulekuga kodumajapidamistele hüpoteeklaene) | 18 |
| 2019/C 413/21 | arvamus 1/19: Arvamuse taotlus, mille on ELTL artikli 218 lõike 11 alusel esitanud Euroopa Parlament | 19 |
| 2019/C 413/22 | kohtuasi C-522/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 9. juulil 2019 – DC versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. | 19 |
| 2019/C 413/23 | kohtuasi C-523/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 9. juulil 2019 – ED versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. | 20 |
| 2019/C 413/24 | kohtuasi C-527/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 9. juulil 2019 – HG ja IH versus Bankia S.A. | 21 |
| 2019/C 413/25 | kohtuasi C-582/19 P: Holzer y Cia, SA de CV 30. juulil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 23. mai 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-3/18 ja T-4/18: Holzer y Cia versus EUIPO – Ancco | 22 |
| 2019/C 413/26 | kohtuasi C-591/19 P: Euroopa Komisjoni 1. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 11. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-138/18: De Esteban Alonso versus komisjon | 23 |
| 2019/C 413/27 | kohtuasi C-613/19: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG 14. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 6. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-209/18: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) | 23 |

| | | |
|---------------|---|----|
| 2019/C 413/28 | kohtuasi C-614/19: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG 14. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 6. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-210/18: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet..... | 24 |
| 2019/C 413/29 | kohtuasi C-618/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 16. augustil 2019 – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA versus Regione Campania..... | 24 |
| 2019/C 413/30 | kohtuasi C-649/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 3. septembril 2019 – kriminaalasi IRI süüdistuses | 25 |
| 2019/C 413/31 | kohtuasi C-674/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 10. septembril 2019– UAB „Skonis ir kvapas“ versus Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos | 26 |
| 2019/C 413/32 | kohtuasi C-684/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 17. septembril 2019 – mk advokaten GbR versus MBK Rechtsanwälte GbR | 27 |
| 2019/C 413/33 | kohtuasi C-704/19: 20. septembril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik | 27 |
| 2019/C 413/34 | kohtuasi C-708/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 25. septembril 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH versus Hauptzollamt Duisburg | 28 |
| 2019/C 413/35 | kohtuasi C-718/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 27. septembril 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL versus Conseil des ministres | 29 |
| 2019/C 413/36 | kohtuasi C-724/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 1. oktoobril 2019 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: HP | 30 |
| 2019/C 413/37 | kohtuasi C-735/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Senāts) (Läti) 7. oktoobril 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited versus Finanšu un kapitāla tirgus komisija..... | 31 |
| 2019/C 413/38 | kohtuasi C-736/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Senāts) (Läti) 7. oktoobril 2019 – ZS „Plaukti“ versus Lauku atbalsta dienests | 32 |
| 2019/C 413/39 | kohtuasi C-737/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal administratif de Montreuil (Prantsusmaa) 7. oktoobril 2019 – Bank of China Limited versus Ministre de l'Action et des Comptes publics | 33 |
| 2019/C 413/40 | kohtuasi C-739/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 7. oktoobril 2019 – VK versus An Bord Pleanála | 34 |
| 2019/C 413/41 | kohtuasi C-741/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Paris (Prantsusmaa) 8. oktoobril 2019 – Moldaavia Vabariik versus äriühing Komstroy, äriühingu Energoalians õigusjärglane..... | 34 |
| 2019/C 413/42 | kohtuasi C-745/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayonen sad (Bulgaaria) 10. oktoobril 2019 – PH, OI versus „Eurobank Bulgaria“ AD | 35 |

| | | |
|-----------------|---|----|
| 2019/C 413/43 | kohtuasi C-787/19: 23. oktoobril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik | 36 |
| 2019/C 413/44 | kohtuasi C-791/19: 25. oktoobril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik | 36 |
| Üldkohus | | |
| 2019/C 413/45 | kohtuasi T-586/14 RENV: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings versus komisjon (Dumping – Hiinast pärit solaarklaasi import – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punktid b ja c (nüüd määruse (EL) 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punktid b ja c) – Turumajanduse tingimustes tegutsev ettevõtja – Mõiste „ettevõtte tootmiskulude ja finantsseisundi oluline moonutus“ – Maksusoodustused – Ilmne hindamisviga). | 38 |
| 2019/C 413/46 | liidetud kohtuasjad T-755/15 ja T-759/15: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Luksemburg ja Fiat Chrysler Finance Europe versus komisjon (Riigiabi – Luksemburgi poolt rakendatud abi – Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobimatuks ja ebaseaduslikuks ning kohustatakse abi tagasi nõudma – Eelotsus (tax ruling) – Eelis – Reaaluruväärtuse põhimõte – Valikulisus – Eeldus – Konkurentsipiirang – Tagasinõudmine) | 39 |
| 2019/C 413/47 | kohtuasjad T-760/15 ja T-636/16: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Madalmaad jt versus komisjon (Riigiabi – Madalmaade poolt rakendatud abi – Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobimatuks ja ebaseaduslikuks ning kohustatakse abi tagasi nõudma – Eelotsus maksustamise kohta (tax ruling) – Siirdehind – Maksustatava summa arvutamine – Reaaluruväärtuse põhimõte – Eelis – Võrdlussüsteem – Liikmesriikide maksu- ja menetlusautonoomia) | 40 |
| 2019/C 413/48 | kohtuasi T-105/17: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – HSBC Holdings jt versus komisjon (Konkurents – Keelatud kokkulepped – Euro intressimäära tuletisinstrumentide sektor – ETL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumise tuvastamise otsus – EURIBORi pankadevaheliste viiteintressimääradega manipuleerimine – Konfidentsiaalse teabe vahetamine – Eesmärgil põhinev konkurentsipiirang – Üks ja vältav rikkumine – Trahvid – Põhisumma – Müügiväärtus – Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõige 2 – Põhjendamiskohustus) | 41 |
| 2019/C 413/49 | kohtuasi T-217/17: Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta otsus – FVE Holýšov I jt versus komisjon (Riigiabi – Taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia turg – Meetmed, mis kehtestavad taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia minimaalse tagasihindamise või määravad sellise elektrienergia tootjale toetuse – Esialgsete meetmete muutmine – Otsus, millega abikava tunnistatakse esialgse uurimise staadiumi lõpus siseturuga kokkusobivaks – ETL artikli 107 lõike 3 punkt c – Abisaajad ja abisaajate aktsionärid – Õiguspärane ootus – Riigi ressursid – Komisjoni pädevus uurida meetmete kokkusobivust muude liidu õiguse sätetega kui riigiabi käsitlevad sätted) | 42 |
| 2019/C 413/50 | kohtuasi T-391/17: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Rumeenia versus komisjon (Sätted institutsioonide kohta – Euroopa kodanikualgatus – Rahvus- ja keelevähemuste kaitse – Kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse tugevdamine – Osaline registreerimine – Pädevuse andmise põhimõte – Olukord, kus ei esine komisjoni seadusandlike volituste ilmselget puudumist – Põhjendamiskohustus – ELL artikli 5 lõige 2 – Määruse (EL) nr 211/2011 artikli 4 lõike 2 punkt b – ETL artikkel 296) | 43 |
| 2019/C 413/51 | kohtuasi T-466/17: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Prineos jt versus komisjon (Konkurents – Kartellikokkulepped – Standardsete ümbrike ja spetsiaalse trükiga ümbrike turg – ETL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus – Osaline tühistamine põhjendamiskohustuse rikkumise tõttu – Muutmisotsus – Kokkuleppemenetlus – Trahvid – Põhisumma – Erakorraline kohandamine – Kogukäibest 10 % ülempiir – Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõige 2 – Ne bis in idem-põhimõte – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Võrdne kohtlemine – Karistuste kumuleerimine – Proportsionaalsus – Õiglus – Täielik pädevus) | 44 |

| | | |
|---------------|--|----|
| 2019/C 413/52 | kohtuasi T-780/17: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – US versus EKP (Avalik teenistus – EKP personal – 2016. aasta hindamisaruanne – Töötasude ja hüvitiste iga-aastane läbivaatamine – Keeld kvalifitseerida tähtjaline leping ümber tähtajatuks lepinguks – Põhjendamiskohustus – Ilmne hindamisviga)..... | 44 |
| 2019/C 413/53 | kohtuasi T-13/18: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Crédit mutuel Arkéa versus EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Crédit Mutuel – Absoluutsed keeldumispõhjused – Kirjeldav iseloom – Eristusvõime puudumine – Kasutamise käigus omandatud eristusvõime – Vastuhagi – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3 – Määruse 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt a ja lõige 2)..... | 45 |
| 2019/C 413/54 | kohtuasi T-39/18: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – VF versus EKP (Avalik teenistus – EKP personal – Hageja hindamisaruanne – Töötasude ja hüvitiste iga-aastane läbivaatamine – Keeld kvalifitseerida tähtjaline leping ümber tähtajatuks lepinguks – Põhjendamiskohustus – Ilmne hindamisviga – Hea halduse põhimõte)..... | 46 |
| 2019/C 413/55 | kohtuasi T-68/18: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Fränkischer Weinbauverband versus EUIPO (ellipsoidikujulise pudeli kuju) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu ruumilise kaubamärgi taotlus – Ümara, kuid eest ja tagant lameda ellipsoidikujulise pudeli kuju – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)..... | 47 |
| 2019/C 413/56 | kohtuasi T-219/18: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Piaggio & C. versus EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (mopeedid) (Ühenduse disainilahendus – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Mopeedi kujutav ühenduse registreeritud disainilahendus – Varasem ühenduse disainilahendus – Kehtetuse alus – Eristatavus – Erinev üldmulje – Asjatundjast kasutaja – Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 6 ja artikli 25 lõike 1 punkt b – Määruse nr 6/2002 artikli 6 kooskõlaline tõlgendus – Registreeritud disainilahenduses varasema riigisisese registreerimata ruumilise kaubamärgi kasutamise puudumine – Määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkt e – Registreeritud disainilahenduses liikmesriigi autoriõiguse seadusega kaitstud teose loata kasutamise puudumine – Määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkt f)..... | 47 |
| 2019/C 413/57 | kohtuasi T-255/18: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – US versus EKP (Avalik teenistus – EKP personal – Tähtjaline leping – Keeld kvalifitseerida tähtjaline leping ümber tähtajatuks lepinguks – Põhjendamiskohustus – Ilmne hindamisviga)..... | 48 |
| 2019/C 413/58 | kohtuasi T-356/18: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Volvo Trademark versus EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi V V – WHEELS taotlus – Varasemad Euroopa Liidu, riigisisese ja registreerimata kujutismärgid VOLVO – Suhteline keeldumispõhjus – Tähiste sarnasus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5)..... | 49 |
| 2019/C 413/59 | kohtuasi T-458/18: Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta otsus – Multifit Tiernahrungs versus EUIPO (real nature) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu sõnamärgi real nature taotlus – Absoluutsed keeldumispõhjused – Kirjeldavus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)..... | 49 |
| 2019/C 413/60 | kohtuasi T-492/18: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Zhadanov versus EUIPO (Scanner Pro) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu sõnamärgi Scanner Pro taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõige 3)..... | 50 |
| 2019/C 413/61 | kohtuasi T-507/18: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Prantsusmaa versus komisjon (EAGF ja EAFRD – Rahastamise välja jäetud kulutused – Prantsusmaa poolt kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi (POSEI) raames tehtud kulutused – Teatavate banaanisaadetiste ebatäpne arvestus (eelarveaastad 2013-2016) – Kindlasummalist paranduskoefitsient)..... | 51 |

| | | |
|---------------|---|----|
| 2019/C 413/62 | kohtuasi T-650/18: Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta otsus – Reaktor Group Oy versus EUIPO (REAKTOR) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu sõnamärgi REAKTOR taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavuse puudumine – Eristusvõime – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c – Otsene ja konkreetne seos teatavate kaubamärgitaotlusega hõlmatud kaupade ja teenustega)..... | 52 |
| 2019/C 413/63 | kohtuasi T-553/16: Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta määrus – von Blumenthal jt versus Euroopa Investeerimispank (Avalik teenistus – EIP töötajad – Töötasu – Põhipalkade astmestiku iga-aastane kohandamine – Arvutusmeetod – Vaidluse eseme äralangemine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine) | 52 |
| 2019/C 413/64 | kohtuasi T-746/17: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta määrus – TrekStor Ltd versus EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump) (Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Tühistamistaotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine – Üldkohtu kodukorra artikkel 137 – Välditavad kohtukulud – Üldkohtu kodukorra artikli 139 punkt a)..... | 53 |
| 2019/C 413/65 | kohtuasi T-748/17 ja T-770/17: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta määrus – TrekStor Ltd versus EUIPO (Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Tühistamistaotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine – Üldkohtu kodukorra artikkel 137 – Välditavad kohtukulud – Üldkohtu kodukorra artikli 139 punkt a) | 54 |
| 2019/C 413/66 | kohtuasi T-749/17: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta määrus – TrekStor versus EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess) (Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Tühistamistaotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine – Üldkohtu kodukorra artikkel 137 – Välditavad kohtukulud – Üldkohtu kodukorra artikli 139 punkt a) | 55 |
| 2019/C 413/67 | kohtuasi T-566/19 R: Üldkohtu presidendi 13. septembri 2019. aasta määrus – Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Riigiabi – Tähtaja pikendamine – Huvi puudumine) | 56 |
| 2019/C 413/68 | kohtuasi T-613/19: 10. septembril 2019 esitatud hagi – ENIL Brussels Office jt versus komisjon | 56 |
| 2019/C 413/69 | kohtuasi T-648/19: 26. septembril 2019 esitatud hagi – Nike European Operations Netherlands ja Converse Netherlands versus komisjon | 57 |
| 2019/C 413/70 | kohtuasi T-663/19: 30. septembril 2019 esitatud hagi – Hasbro versus EUIPO - Kreativni Dogadaji (MONOPOLY) | 58 |
| 2019/C 413/71 | kohtuasi T-693/19: 9. oktoobril 2019 esitatud hagi – Kerry Luxembourg versus EUIPO - Ornuia (KERRYMAID)... | 59 |
| 2019/C 413/72 | kohtuasi T-696/19: 14. oktoobri 2019 esitatud hagi – Teva Pharmaceutical Industries versus EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)..... | 60 |
| 2019/C 413/73 | kohtuasi T-697/19: 14. oktoobril 2019 esitatud hagi – Teva Pharmaceutical Industries versus EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben) | 61 |
| 2019/C 413/74 | kohtuasi T-705/19: 15. oktoobril 2019 esitatud hagi – GV versus komisjon..... | 61 |
| 2019/C 413/75 | kohtuasi T-707/19: 16. oktoobril 2019 esitatud hagi – FF&GB versus EUIPO (ONE-OFF) | 62 |

| | | |
|---------------|--|----|
| 2019/C 413/76 | kohtuasi T-709/19: 21. oktoobril 2019 esitatud hagi – GW versus kontrollikoda | 63 |
| 2019/C 413/77 | kohtuasi T-720/19: 18. oktoobril 2019 esitatud hagi – Ashworth versus parlament. | 64 |
| 2019/C 413/78 | kohtuasi T-675/18: Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta määrus – Trifolio-M jt versus EFSA. | 66 |
| 2019/C 413/79 | kohtuasi T-287/19: Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta määrus – BigBen Interactive versus EUIPO – natcon7 (nacon) | 66 |
| 2019/C 413/80 | kohtuasi T-494/19: Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta määrus – CupoNation versus EUIPO (Cyber Monday) | 66 |

IV

(Teave)

NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2019/C 413/01)

Viimane väljaanne

ELT C 406, 2.12.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 399, 25.11.2019

ELT C 383, 11.11.2019

ELT C 372, 4.11.2019

ELT C 363, 28.10.2019

ELT C 357, 21.10.2019

ELT C 348, 14.10.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. oktoobri 2019. aasta otsus (Tribunal correctionnel de Foix' eelotsusetaotlus - Prantsusmaa) – kriminaalasi järgmiste isikute suhtes Mathieu Blaise jt

(kohtuasi C-616/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Keskkond – Taimekaitsevahendite turulaskmine – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Kehtivus – Ettevaatuspõhimõte – Mõiste „toimeaine“ määratlemine – Toimeainete kumulatiivne mõju – Hindamismenetluse usaldusväärsus – Üldsuse õigus tutvuda toimikuga – Pikaajalise toksilisuse testid – Pestitsiidid – Glüfosaat)

(2019/C 413/02)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal correctionnel de Foix

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

menetluses osales: Espace Émeraude

Resolutsioon

Eelotsuse küsimuste analüüsi käigus ei ilmnunud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta kehtivust.

⁽¹⁾ ELT C 22, 22.1.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – Gyula Kiss versus CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

(kohtuasi C-621/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artikli 3 lõige 1 – Lepingutingimuste ebaõigluse hindamine – Artikli 4 lõige 2 – Artikkel 5 – Kohustus koostada lepingutingimused lihtsas ja arusaadavas keeles – Lepingutingimused, millega kohustatakse tasuma täpsustamata teenuste eest)

(2019/C 413/03)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Gyula Kiss

Kostjad: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 4 lõiget 2 ja artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et nõudest, mille kohaselt lepingutingimus peab olema koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles, ei tulene kohustust, et tarbijaga sõlmitud laenulepingus sisalduvates niisugustes lepingutingimustes, nagu põhikohtuasjas kõne all olevad tingimused, mida ei ole eraldi läbi räägitud, ja milles on kindlaks määratud tarbija poolt makstava haldustasu ja lepingutasu täpne summa, nende arvutusmeetod ja tasumise kuupäev, peavad ühtlasi olema täpsustatud kõik teenused, millele need summad vastavad.
2. Direktiivi 93/13 artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selline lepingutingimus nagu põhikohtuasjas, mis käsitleb laenulepingu haldustasu ega võimalda ilma kahtlusteta tuvastada vastusooritusena osutatud konkreetseid teenuseid, ei tekita vaatamata heausksuse nõudele põhimõtteliselt lepinguosaliste lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste olulist tasakaalustamatust, mis kahjustab tarbijat.

⁽¹⁾ ELT C 22, 22.1.2018.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. oktoobri 2019. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus - Saksamaa) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. versus Planet49 GmbH

(kohtuasi C-673/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 95/46/EÜ – Direktiiv 2002/58/EÜ – Määrus (EL) 2016/679 – Isikuandmete töötlemine ja eraelu kaitse elektroonilise side sektoris – Küpsised – Mõiste „andmesubjekti nõusolek“ – Nõusoleku andmine eeltäidetud märkeruudu abil)

(2019/C 413/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Kostja: Planet49 GmbH

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/136/EÜ), artikli 2 punkti f ja artikli 5 lõiget 3 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 2 punktiga h ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46 kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) artikli 4 punktiga 11 ja artikli 6 lõike 1 punktiga a tuleb tõlgendada nii, et nendes sätetes mainitud nõusolek ei ole antud kehtivalt, kui luba küpsiste abil teabe salvestamiseks veebisaidi kasutaja lõppseadmesse või juurdepääsuks sinna juba salvestatud teabele on antud eeltäidetud märkeruudu abil, millest kasutaja peab nõusoleku andmisest keeldumiseks märgistuse eemaldama.
2. Direktiivi 2002/58 (muudetud direktiiviga 2009/136) artikli 2 punkti f ja artikli 5 lõiget 3 koostoimes direktiivi 95/46 artikli 2 punktiga h ning määruse 2016/679 artikli 4 punktiga 11 ja artikli 6 lõike 1 punktiga a ei tule tõlgendada erinevalt sõltuvalt sellest, kas teabe puhul, mis on salvestatud veebisaidi kasutaja lõppseadmesse või millele seal juurde pääsetakse, on või ei ole tegemist isikuandmetega direktiivi 95/46 ja määruse 2016/679 tähenduses.
3. Direktiivi 2002/58 (muudetud direktiiviga 2009/136) artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et teabe hulka, mille teenuseosutaja peab veebisaidi kasutajale andma, kuuluvad ka küpsiste kasutamise kestus ja asjaolu, kas kolmandatele isikutele antakse neile küpsistele juurdepääs.

⁽¹⁾ ELT C 112, 26.3.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Oberster Gerichtshofi eelotsusetaotlus - Austria) – Eva Glawischnig-Piesczek versus Facebook Ireland Limited

(kohtuasi C-18/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Infoühiskond – Teenuste osutamise vabadus – Direktiiv 2000/31/EÜ – Vahendajana tegutseva teenuseosutaja vastutus – Artikli 14 lõiked 1 ja 3 – Veebimajutusteenuse osutaja – Võimalus nõuda teenuseosutajalt rikkumise lõpetamist või vältimist – Artikli 18 lõige 1 – Ettekirjutuse isikuline, materiaalne ja territoriaalne kohaldamisala – Artikli 15 lõige 1 – Üldise jälgimiskohustuse puudumine)

(2019/C 413/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Eva Glawischnig-Piesczek

Kostja: Facebook Ireland Limited

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) ja eelkõige selle artikli 15 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui liikmesriigi kohtul on võimalik:

- kohustada veebimajutusteenuse osutajat kustutama teabe, mille ta on talletanud ja mis on sisu poolest identne varem ebaseaduslikuks tunnistatud teabega, või tõkestama sellele juurdepääsu, olenemata sellest, kelle taotlusel see teave on talletatud;
- kohustada veebimajutusteenuse osutajat kustutama teabe, mille ta on talletanud ja mille sisu on samatähenduslik varem ebaseaduslikuks tunnistatud teabega, või tõkestama sellele juurdepääsu, tingimusel et selle ettekirjutusega nõutav teabe jälgimine ja otsimine on piiratud teabega, millega edastatakse sõnum, mille sisu jääb põhimõtteliselt muutumatuks võrreldes ebaseaduslikuks tunnistatud teabe sisuga, ja mis sisaldab ettekirjutuses kindlaks määratud asjaolusid, ja tingimusel et erinevused selle samatähendusliku sisu sõnastuses võrreldes varem ebaseaduslikuks tunnistatud teabe sõnastusega ei ole sellised, et asjaomane veebimajutusteenuse osutaja oleks sunnitud seda sisu eraldi hindama, ja
- kohustada veebimajutusteenuse osutajat kõrvaldama ettekirjutuses nimetatud teabe või tõkestama sellele juurdepääsu üle maailma, arvestades asjakohast rahvusvahelist õigust.

⁽¹⁾ ELT C 104, 19.3.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt Trier versus Cardpoint GmbH, Moneybox Deutschland GmbH õigusjärglane

(kohtuasi C-42/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Kuues direktiiv 77/388/EMÜ – Maksuvabastused – Artikli 13 B osa punkti d alapunkt 3 – Maksetega seotud tehingud – Teenused, mida äriühing osutab pangale seoses sularahaautomaatide käitamisega)

(2019/C 413/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Finanzamt Trier

Kostja: Cardpoint GmbH, Moneybox Deutschland GmbH õigusjärglane

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes viidatud maksetega seotud käibemaksuvaba tehing ei hõlma sularahaautomaate käitavale pangale osutatavaid teenuseid, mis seisnevad selles, et sularahaautomaadid seatakse töökorda ja neid hoitakse töökorras, neid varustatakse sularahaga, neisse paigaldatakse riist- ja tarkvara, mis loeb pangakaartide andmeid, kasutatava pangakaardi välja andnud pangale edastatakse sularaha väljavõtmise autoriseerimispäring, soovitud kogus sularaha makstakse välja ning väljavõtutoimingud salvestatakse.

⁽¹⁾ ELT C 152, 30.4.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Raad van State eelotsusetaotlus - Madalmaad) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid versus A, B, P

(kohtuasi C-70/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping – Otsus nr 2/76 – Artikkel 7 – Otsus nr 1/80 – Artikkel 13 – Standstill-tingimus – Uus piirang – Türgi kodanike biomeetriliste andmete kogumine, salvestamine ja säilitamine keskses andmebaasis – Ülekaalukast üldisest huvist tulenev põhjus – Identiteedi- ja dokumendipettuste toimepanemise vältimise ja takistamise eesmärk – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 7 ja 8 – Õigus eraelu austamisele – Õigus isikuandmete kaitsele – Proportsionaalsus)

(2019/C 413/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastustajad: A, B, P

Resolutsioon

19. septembri 1980. aasta otsuse nr 1/80 assotsiatsiooni arengu kohta (mille on vastu võtnud assotsiatsiooninõukogu, mis loodi Ankaras 12. septembril 1963 ühelt poolt Türgi Vabariigi ja teiselt poolt EMÜ liikmesriikide ja ühenduse alla kirjutatud lepinguga assotsiatsiooni loomise kohta Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel, mis sõlmiti, kiideti heaks ja kinnitati ühenduse nimel nõukogu 23. detsembri 1963. aasta otsusega 64/732/EMÜ) artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et sellised riigisisised õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis seavad kolmanda riigi kodanikule, sealhulgas Türgi kodanikule, ajutise elamisloa väljastamise tingimuseks, et tema biomeetrilised andmed kogutakse, salvestatakse ja säilitatakse keskses andmebaasis, kujutavad endast „uut piirangut“ nende sätete tähenduses. Selline piirang on aga põhjendatud eesmärgiga, mis seisneb identiteedi- ja dokumendipettuste toimepanemise vältimises ja takistamises.

(¹) ELT C 161, 7.5.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. oktoobri 2019. aasta otsus (Court of Appeal in Northern Irelandi eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Ermira Bajratari versus Secretary of State for the Home Department

(kohtuasi C-93/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Liidu kodakondsus – Direktiiv 2004/38/EÜ – Alaealiste liidu kodanike ülenejaks lähisugulaseks oleva kolmanda riigi kodaniku elamisõigus – Artikli 7 lõike 1 punkt b – Piisavate vahendite tingimus – Vahendid, mille allikaks on elamis- ja tööloata tehtud töö eest saadud tulu)

(2019/C 413/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal in Northern Ireland

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ermira Bajratari

Kostja: Secretary of State for the Home Department

Menetluses osales: Aire Centre

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 7 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et alaealisel liidu kodanikul on piisavalt vahendeid, et mitte koormata põhjendamatult oma elamisperioodi ajal vastuvõtva liikmesriigi sotsiaalabisüsteemi, isegi siis, kui nende vahendite allikaks on tulu, mille lapse kolmanda riigi kodanikust isa on teeninud selles liikmesriigis ebaseaduslikult ilma elamis- ja tööloata töötades.

(¹) ELT C 152, 30.4.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. oktoobri 2019. aasta otsus – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P) versus Euroopa Keskpank, Euroopa Komisjon

(liidetud kohtuasjad C-152/18 P ja C-153/18 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Majandus- ja rahapoliitika – ELTL artikli 127 lõige 6 – Määrus (EL) nr 1024/2013 – Artikli 4 lõike 1 punkt g – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve konsolideeritud alusel – Määrus (EL) nr 468/2014 – Artikli 2 punkti 21 alapunkt c – Määrus (EL) nr 575/2013 – Artikkel 10 – Järelevalve alla kuuluv grupp – Keskasutusega piisivalt seotud asutused)

(2019/C 413/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

(kohtuasi C-152/18 P)

Apellant: Crédit mutuel Arkéa (esindaja: advokaat H. Savoie)

Teised menetlusosalised: Euroopa Keskpank (EKP) (esindajad: K. Lackhoff, R. Bax ja C. Olivier, keda abistas advokaat P. Honoré), Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik ja A. Steiblytè)

Teiste menetlusosaliste toetuseks menetlusse astuja: Confédération nationale du Crédit mutuel (esindajad: advokaadid M. Grégoire ja C. De Jonghe)

(kohtuasi C-153/18 P)

Apellant: Crédit mutuel Arkéa (esindaja: advokaat H. Savoie)

Teised menetlusosalised: Euroopa Keskpank (esindajad: K. Lackhoff, R. Bax ja C. Olivier, keda abistas advokaat P. Honoré), Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik ja A. Steiblytè)

Teiste menetlusosaliste toetuseks menetlusse astuja: Confédération nationale du Crédit mutuel (esindajad: advokaadid C. De Jonghe ja M. Grégoire)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Crédit mutuel Arkéalit.

(¹) ELT C 161, 7.5.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Verwaltungsgericht Wiener eelotsusetaotlus – Austria) – Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl ja Gemeinde Zillingdorfi taotlusel algatatud menetlus

(kohtuasi C-197/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 91/676/EMÜ – Veekogude kaitsmine põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest – Eesmärk reostust vähendada – Reostunud veekogud – Kuni 50 mg/l nitraadisaldus – Liikmesriikide tegevusprogrammid – Eraõiguslike isikute õigused niisuguse programmi muutmisele – Liikmesriikide ametiasutustele ja kohtutele kaebuse esitamise õigus)

(2019/C 413/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

Menetluses osales: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, endine Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Resolutsioon

ELTL artiklit 288 ning nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest artikli 5 lõikeid 4 ja 5 ning I lisa A osa punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et kui põllumajandusest pärit lämmastikuühendite heitmed suurendavad oluliselt kõnealuse põhjavee reostust, peab sellistel füüsilistel ja juriidilistel isikutel nagu põhikohtuasja kaebajad olema õigus nõuda pädevatelt asutustelt olemasoleva tegevusprogrammi muutmist või direktiivi artikli 5 lõikes 5 nimetatud täiendavate või tõhusamate meetmete vastuvõtmist, kui nende meetmete puudumise korral nitraadisaldus põhjavees ületab või kui tekib risk, et see ületab 50 mg/l ühes või mitmes mõõtepunktis direktiivi artikli 5 lõike 6 tähenduses.

(¹) ELT C 268, 30.7.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Nejvyšší soud České republiky eelotsusetaotlus - Tšehhi Vabariik) – Jana Petruřová versus FIBO Group Holdings Limited

(kohtuasi C-208/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Artikli 17 lõige 1 – Kohtualluvus tarbijalepingute puhul – Mõiste „tarbija“ – Füüsiline isik, kes teeb rahvusvahelisel valuutaturul maaklerifirma vahendusel tehinguid – Määrus (EÜ) nr 593/2008 (Rooma I) – Direktiiv 2004/39/EÜ – Mõiste „mittekutseline klient“)

(2019/C 413/11)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud České republiky

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Jana Petruřová

Vastustaja: FIBO Group Holdings Limited

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 17 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et füüsilist isikut, kes teeb rahvusvahelisel valuutaturul FOREX (Foreign Exchange) sellise lepingu nagu maaklerifirmaga sõlmitud hinnavahelepingu alusel selle maaklerifirma vahendusel tehinguid, tuleb pidada selle sätte tähenduses „tarbijaks“, kui selle lepingu sõlmimine ei kuulu selle isiku majandus- või kutsetegevuse alla; kas see nii on, tuleb välja selgitada eelotsusetaotluse esitanud kohtul. Selle liigitamise jaoks ei ole ühest küljest põhimõtteliselt iseenesest asjakohasteks teguriteks selliste lepingute nagu hinnavahelepingute alusel tehtud tehingute väärtus, selliste lepingute sõlmimisega seotud finantskahju riski suurus, nimetatud isiku võimalikud teadmised ja asjatundlikkus finantsinstrumentide valdkonnas ega ka tema aktiivne tegevus selliste tehingute raames, ning teisest küljest ei ole põhimõtteliselt iseenesest mõju asjaolul, et finantsinstrumentid ei ole hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) artikliga 6, või et see isik on „mittekutseline klient“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ (finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ) artikli 4 lõike 1 punkti 12 tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 200, 11.6.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Sąd Okręgowy w Warszawie eelotsusetaotlus – Poola) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak versus Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, varem Raiffeisen Bank Polska SA

(kohtuasi C-260/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 93/13/EMÜ – Tarbijalepingud – Ebaõiglased tingimused – Välisvaluutaga indekseeritud hüpoteeklaen – Valuutade vahetuskursi kindlaks määramist käsitlev lepingutingimus – Lepingutingimuse ebaõigluse tuvastamise tagajärjed – Kohtu õigus kõrvaldada ebaõiglased tingimused, kasutades tsiviilõiguse üldsätteid – Tarbija huvi hindamine – Lepingu kehtima jäämine ilma ebaõiglaste tingimusteta)

(2019/C 413/12)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Kostja: Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, varem Raiffeisen Bank Polska SA

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus olukord, kui liikmesriigi kohus, kes on tuvastanud teatavad ebaõiglased tingimused välisvaluutaga indekseeritud laenulepingus, millega kaasneb intressimäär, mis on otseselt seotud kõnealuse välisvaluuta pankadevahelise määraga, järeldeb riigisisese õiguse alusel, et kõnealune leping ei saa ilma nende tingimusteta kehtima jääda, kuna nende kustutamine muudaks nimetatud lepingu põhiobjekti.
2. Direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et esiteks tuleb tagajärgi tarbija olukorrale, mille toob kaasa lepingu kui terviku tühistamine ja mida on käsitletud 30. aprilli 2014. aasta kohtuotsuses Kásler ja Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282), hinnata nende asjaolude alusel, mis eksisteerisid või olid ootuspärased vaidluse tekkimise hetkel, ja teiseks on selle hindamisel määrav tahe, mida tarbija on selle kohta väljendanud.
3. Direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui lepingus sisalduvate ebaõiglaste tingimuste tühistamise tagajärjel tekkinud lüngad täidetakse üksnes liikmesriigi üldnormide alusel, millega nähakse ette õigustoimingu tagajärgede täiendamine eelkõige võrdsuse põhimõttest või väljakujunenud tavade tulenevate tagajärgedega, ning mis ei ole ei dispositiivsed sätted ega sätted, mida kohaldatakse lepingupoolte kokkuleppel.
4. Direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus lepingus sisalduvate ebaõiglaste tingimuste kehtima jätmise, kui nende kustutamine tooks kaasa selle lepingu kehtetuks tunnistamise ja kui kohtu hinnangul tekitaks see kehtetuks tunnistamine tarbijale ebasoodsaid tagajärgi, kui tarbija ei ole nende kehtima jätmisega nõustunud.

⁽¹⁾ ELT C 259, 23.7.2018.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus - Rumeenia) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA versus Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

(kohtuasi C-267/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Riigihange – Riigihankemenetlus – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 57 lõige 4 – Fakultatiivsed kõrvaldamise alused – Ettevõtja kõrvalejätmine riigihankemenetlusest – Varasema hankelepingu ennetähtaegne lõpetamine osalise alltöövõtu tõttu – Mõiste „tõsised või pidevad puudujäägid“ – Ulatus)

(2019/C 413/13)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Vastustaja: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 57 lõike 4 punkti g tuleb tõlgendada nii, et kui ettevõtja otsustas varasema hankelepingu raames ilma hankija nõusolekuta lasta ühe osa ehitustöid teostada alltöövõtjal, mille tõttu leping lõpetati, siis kujutab see endast nimetatud sätte tähenduses tõsist või pidevat puudujääki varasema riigihankelepingu olulise nõude täitmisel ja seega õigustab see asjaomase ettevõtja kõrvalejätmist hilisemast hankemenetlusest, kui selle hilisema hankemenetluse korraldanud hankija asub pärast seda, kui ta on ise hinnanud selle ettevõtja ausust ja usaldusväarsust, kellega sõlmitud varasem riigihankeleping oli enne tähtaega lõpetatud, seisukohale, et selline alltöövõtt katkestab asjaomase ettevõtjaga usaldussuhte. Enne sellisele kõrvalejätmisele osutamist peab hankija vastavalt selle direktiivi artikli 57 lõikele 6 koostoimes põhjendusega 102 siiski jätma ettevõtjale võimaluse anda teada, milliseid parandusmeetmeid on ta varasema hankelepingu ennetähtaegse lõpetamise tõttu võtnud.

⁽¹⁾ ELT C 249, 16.7.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus - Austria) – Verein für Konsumenteninformation versus TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(kohtuasi C-272/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatav õigus – Ariühinguõiguse väljajätmine Rooma konventsiooni ja määruse (EÜ) nr 593/2008 (Rooma I) kohaldamisalast – Ettevõtja ja tarbija vahel sõlmitud usaldusleping, mille ainus ese on osaluse usaldusühingus valitsemine)

(2019/C 413/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Verein für Konsumenteninformation

Kostja: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Resolutsioon

19. juunil 1980 Roomas allkirjutamiseks avatud lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsiooni artikli 1 lõike 2 punkti e ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) artikli 1 lõike 2 punkti f tuleb tõlgendada nii, et selle konventsiooni ja selle määruse kohaldamisalast ei jää välja niisugused lepingulised kohustused, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ja mis tulenevad usalduslepingust, mille ese on osaluse valitsemine teatavas usaldusühingus.
- Lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsiooni artikli 5 lõike 4 punkti b ja määruse nr 593/2008 artikli 6 lõike 4 punkti a tuleb tõlgendada nii, et nendes sätetes ette nähtud väljajätmise alla ei kuulu usaldusleping, mille kohaselt tuleb tarbijale pakutavad teenused osutada tema harilikku viibimiskoha riigis teise riigi territooriumilt, st distantilt.
- Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtja ja tarbija vahelises usalduslepingus usaldusühingus osaluse – nagu need, mis on kõne all põhikohtuasjas – valitsemist käsitlev tingimus, milles ei ole eraldi kokku lepitud ja mille kohaselt on kohaldatav õigus usaldusühingu asukoha liikmesriigi õigus, on selle sätte tähenduses ebaõiglane, kui see eksitab tarbijat, jättes talle mulje, et lepingu suhtes on kohaldatav ainult selle liikmesriigi õigus, ilma et see teavitaks tarbijat asjaolust, et lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsiooni artikli 5 lõike 2 ja määruse nr 593/2008 artikli 6 lõike 2 alusel laieneb talle ka kaitse, mis tuleneb selle tingimuse puudumisel kohaldamisele kuuluva liikmesriigi õiguse imperatiivsetest sätetest.

⁽¹⁾ ELT C 221, 25.6.2018.

**Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Arbeits- und Sozialgericht Wien eelotsusetaotlus – Austria) –
Minoo Schuch-Ghannadan versus Medizinische Universität Wien**

(kohtuasi C-274/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Osalist tööaega käsitlev raamkokkulepe – Klausel 4 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Osalise tööajaga töötajate ebasoodsam kohtlemine võrreldes täistööajaga töötajatega nende töötingimuste osas – Keeld – Riigisisese õigusnormid, mis kehtestavad osalise tööajaga töötajatele pikema tähtajaliste töösuhete maksimaalse kestuse kui täistööajaga töötajatele – Pro rata temporis põhimõte – Direktiiv 2006/54/EÜ – Meeste ja naiste võrdne kohtlemine tööhõive ja elukutse küsimustes – Artikli 2 lõike 1 punkt b – Mõiste „kaudne sooline diskrimineerimine“ – Artikli 14 lõike 1 punkt c – Tööhõive- ja töötingimused – Artikkel 19 – Tõendamiskohustus)

(2019/C 413/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Minoo Schuch-Ghannadan

Kostja: Medizinische Universität Wien

Resolutsioon

1. Nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta lisas toodud 6. juunil 1997 sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe klausli 4 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis kehtestab selles osutatud tähtajalistele töötajatele osalise tööajaga töötajate puhul pikema töösuhete maksimaalse kestuse kui võrreldavate täistööajaga töötajate puhul, välja arvatud juhul, kui erinevat kohtlemist õigustavad objektiivsed põhjused ja see on nimetatud põhjustega proportsionaalne, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus. Osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe klausli 4 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et selles osutatud pro rata temporis põhimõte ei ole sellise õigusnormi suhtes kohaldatav.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes artikli 2 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis kehtestab selles osutatud tähtajalistele töötajatele osalise tööajaga töötajate puhul pikema töösuhete maksimaalse kestuse kui võrreldavate täistööajaga töötajate puhul, juhul kui tuvastatakse, et sellisel õigusnormil on proportsionaalselt oluliselt suurem ebasoodne mõju naissoost töötajatele kui meessoost töötajatele, ning kui nendel õigusnormidel ei ole objektiivselt põhjendatav õiguspärane eesmärk või kui selle eesmärgi saavutamise vahendid ei ole asjakohased ega vajalikud. Selle direktiivi artikli 19 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaselt ei pea pool, kes leiab, et talle on niisuguse diskrimineerimise tõttu kahju tekitatud, esitama selle tõendamiseks, et esmapilgul on tegemist diskrimineerimisega, täpseid statistilisi või faktilisi andmeid nende töötajate kohta, keda kõnealused riigisisese õigusnormid puudutavad, kui need andmed ei ole poolele kättesaadavad või on raskesti kättesaadavad.

⁽¹⁾ ELT C 285, 13.8.2018.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Lietuvos Aukščiausiasis Teismase eelotsusetaotlus - Leedu) – Meneltes, mille algatasid Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(kohtuasi C-285/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Riigihange – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 12 lõige 1 – Ajaline kohaldamine – Liikmesriikide vabadus valida teenuste osutamise viisi – Piirid – Riigihankelepingud, mis sõlmitakse nn in-house-tehinguna – Sisetehing – Riigihanke ja sisetehingu kattumine)

(2019/C 413/16)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Meneltes osalesid: UAB „Irgita“, UAB „Kauno švara“

Resolutsioon

1. Niisugune olukord, nagu on põhikohtuasjas arutlusel ja kus hankija tunnistas edukaks juriidilise isiku, kelle üle ta teostab kontrolli, mis sarnaneb kontrolliga, mida ta teostab oma osakondade üle, ja tegi seda hankemenetluses, mis algatati ajal, kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta veel kehtis, ja mille tulemusel sõlmiti leping pärast selle direktiivi kehtetuks tunnistamist ehk 18. aprillil 2016, kuulub Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18 kehtetuks tunnistamise kohta kohaldamisalasse, kui hankija on lõplikult lahendanud küsimuse, kas ta oli kohustatud pärast seda kuupäeva hankelepingu sõlmimiseks korraldama eelneva hankemenetluse.
2. Direktiivi 2014/24 artikli 12 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole riigisisene õigusnorm, millega liikmesriik seab sisetehingu sõlmimise sõltuvusse eelkõige tingimusest, et hankemenetluse korraldamine ei võimalda tagada osutatud teenuste kvaliteeti, kättesaadavust või järjepidevust, vastuolus siis, kui hankele eelnenud etapis konkreetselt teenuste osutamise viisi osas tehtud valik järgib võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu, vastastikuse tunnustamise, proportsionaalsuse ja läbipaistvuse põhimõtteid.
3. Direktiivi 2014/24 artikli 12 lõiget 1 koostoimes läbipaistvuse põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et tingimused, mille liikmesriigid kehtestavad sisetehingute sõlmimisele, peavad olema sätestatud riigihankeid reguleerivate konkreetsete ja selgete positiivse õiguse normide alusel, mis peavad olema piisavalt kättesaadavad ja kohaldamisel etteaimatavad, et vältida omavoli ohtu – need on asjaolud, mida vajaduse korral peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.
4. Sisetehingu sõlmimine, mis vastab direktiivi 2014/24 artikli 12 lõike 1 punktides a–c sätestatud tingimustele, ei ole iseenesest kooskõlas liidu õigusega.

⁽¹⁾ ELT C 276, 6.8.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Raad voor Vreemdelingenbetwistingeni eelotsusetaotlus – Belgia) – X versus Belgische Staat

(kohtuasi C-302/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sisserändepoliitika – Pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatus – Direktiiv 2003/109/EÜ – Pikaajalise elaniku staatuse saamise tingimused – Artikli 5 lõike 1 punkt a – Stabiilne, korrapärane ja piisav sissetulek)

(2019/C 413/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: Belgische Staat

Resolutsioon

Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta artikli 5 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selles sättes osutatud mõiste „sissetulek“ ei puuduta üksnes pikaajalise elaniku staatuse taotleja „enda sissetulekut“, vaid võib hõlmata ka kolmanda isiku poolt selle taotleja käsutusse antud sissetulekut, tingimusel et asjaomase taotleja individuaalset olukorda arvestades peetakse seda sissetulekut stabiilseks, korrapäraseks ja piisavaks.

⁽¹⁾ ELT C 276, 6.8.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Lāti) – Valsts ieņēmumu dienests versus „Altic“ SIA

(kohtuasi C-329/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Toiduainete soetamine – Sisendkäibemaksu mahaarvamine – Mahaarvamisest keeldumine – Tarnija, kes võib osutada fiktiivseks – Käibemaksupettus – Nõuded, mis on seotud soetaja teadlikkusega – Määrus (EÜ) nr 178/2002 – Toiduainete jälgitavuse ja tarnija identifitseerimise kohustused – Määrused (EÜ) nr 852/2004 ja (EÜ) nr 882/2004 – Toidukäitlejate registreerimise kohustus – Mõju käibemaksu mahaarvamise õigusele)

(2019/C 413/18)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Valsts ieņēmumu dienests

Vastustaja: „Altic“ SIA

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 13. juuli 2010. aasta direktiiviga 2010/45/EL), artikli 168 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui sisendkäibemaksu mahaarvamise õigust ei anta toiduahelasse kuuluvale maksukohustuslasele üksnes põhjendusel, et see maksukohustuslane ei ole täitnud – eeldusel, et see asjaolu osutub tõeks, mida tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul – toiduainete jälgitavuse tagamiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toiduainete õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused, artikli 18 lõikest 2 tulenevaid kohustusi seoses oma tarnijate identifitseerimisega. Nende kohustuste täitmata jätmine võib siiski olla üks mitmest tegurist, mis võivad kogumis ja ühemõtteliselt tõendada, et maksukohustuslane teadis või oleks pidanud teadma, et ta osaleb tehingus, mis on seotud käibemaksust kõrvalehoidmisega, viimati nimetatud asjaolu tuleb aga kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.
2. Direktiivi 2006/112 (muudetud direktiiviga 2010/45) artikli 168 punkti a tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et toiduahelasse kuuluv maksukohustuslane ei ole kontrollinud, kas tema tarnijad on pädevates ametiasutustes vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 852/2004 toiduainete hügieeni kohta, artikli 6 lõikele 2 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toiduainete õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks, artikli 31 lõikele 1 registreeritud, ei oma tähtsust selle kindlakstegemisel, kas maksukohustuslane teadis või oleks pidanud teadma, et ta osaleb tehingus, mis on seotud käibemaksust kõrvalehoidmisega.

(¹) ELT C 276, 6.8.2018.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus - Saksamaa) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen versus Reinhard Westphal

(kohtuasi C-378/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 – Euroopa Liidu finantshuvide kaitse – Artikli 3 lõige 1 – Aegumistähtaeg – Määrused (EMÜ) nr 3887/92 ja (EÜ) nr 2419/2001 – Teatavate ühenduse toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem – Alusetult saadu tagastamine – Kergema aegumisnormi kohaldamine)

(2019/C 413/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja, apellatsioonkaebuse esitaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Kaebuse esitaja, vastustaja apellatsioonimenetluses ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Reinhard Westphal

Resolutsioon

Komisjoni 11. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 2419/2001, millega sätestatakse nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3508/92 kehtestatud teatavate ühenduse toetuskavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad, mida on muudetud komisjoni 23. jaanuari 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 118/2004, artikli 49 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et selles ette nähtud aegumistähtaja alguspunkt määratakse kindlaks vastavalt nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta artikli 3 lõikele 1 ja see vastab jätkuvate või korduvate eeskirjade eiramiste korral päevale, mil eeskirjade eiramine lõppes.

(¹) ELT C 301, 27.8.2018.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 3. oktoobri 2019. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus - Belgia) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL versus Institut des Comptes nationaux (ICN)

(kohtuasi C-632/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Majandus- ja rahapoliitika – Euroopa Liidus kasutatav Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteem – Määrus (EL) nr 549/2013 – Valitsemissektorid – Varasid hoidev finantsasutus – Mõiste – Äriühing, kes valitsusasutuse kontrolli all annab keskmise või väikse sissetulekuga kodumajapidamistele hüipoteeklaene)

(2019/C 413/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Vastustaja: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määruse (EL) nr 549/2013 Euroopa Liidus kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemi kohta A lisa sätteid tuleb tõlgendada nii, et selleks, et kindlaks teha, kas valitsusasutuse kontrolli all olev eraldiseisev institutsionaalne üksus kuulub valitsemissektorisse selles määruses ette nähtud Euroopa rahvamajanduse arvepidamise muudetud süsteemi tähenduses, kui sellel üksusel on varasid hoidva finantsasutuse tunnused, tuleb analüüsida nimetatud üksuse poolt oma tegevusega võetava majandusliku riski kriteeriumit.

2. Niisuguse institutsionaalse üksuse nagu see, mis on vaatluse all põhikohtuasjas – mille sõltumatuse määra valitsusasutusest piiratakse riigisisese õigusega, mille kohaselt ei ole institutsionaalsel üksusel otsustusõigust oma vara ja kohustuste juhtimise üle, kuna see valitsusasutus esiteks kontrollib tema vara ja teiseks kannab osa tema varaga seotud riskist –, võib liigitada „varasid hoidvaks finantsasutuseks“ määruse nr 549/2013 A lisa punktide 2.21–2.23 tähenduses, kui eelotsusetaotluse esitanud kohus saab riigisiseses õiguses ette nähtud kontrollmeetmeid tõlgendada nii, et nende tagajärjel ei saa asjasse puutuv institutsionaalne üksus tegutseda valitsusasutusest sõltumatult, kuna viimane kehtestab institutsionaalsele üksusele tingimused, mida järgides see peab tegutsema, ilma et tal oleks võimalik neid tingimusi oluliselt omal algatusel muuta.

(¹) ELT C 4, 7.1.2019.

Arvamuse taotlus, mille on ELTL artikli 218 lõike 11 alusel esitanud Euroopa Parlament

(arvamus 1/19)

(2019/C 413/21)

Kohtumenetluse keel: kõik ametlikud keeled

Taotluse esitaja

Euroopa Parlament (esindajad: D. Warin, O. Hrstková Šolcová, A. Neergaard)

Euroopa Kohtule esitatud küsimused

- Kas ELTL artikli 82 lõige 2 ja artikkel 84 on sobivad õiguslikud alused nõukogu õigusaktile, mille alusel otsustatakse liidu nimel ühinemine Istanbuli konventsiooniga või peaks see õigusakt põhinema ELTL artikli 78 lõikel 2, artikli 82 lõikel 2 ja artikli 83 lõikel 1, ning kas selle õigusliku aluse valiku tõttu on vajalik või võimalik kaks otsust vastavalt konventsiooni allkirjastamise ja sõlmimise kohta kaheks jagada?
- Kas liidu poolt Istanbuli konventsiooni sõlmimine ELTL artikli 218 lõike 6 kohaselt on kooskõlas aluslepingutega, kui puudub kõigi liikmesriikide ühine kokkulepe anda oma nõustumus selleks, et nimetatud konventsioon oleks neile siduv?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 9. juulil 2019 – DC versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(kohtuasi C-522/19)

(2019/C 413/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DC

Kostja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas: asjaolu, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on oma 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsustes 44–49 määranud üheseks kriteeriumiks, et tarbijatega sõlmitud hüpoteeklaenulepingutes on ebaõiglane niisugune lepingutingimus, milles ei ole eraldi kokku lepitud ja milles on sätestatud, et kõik hüpoteeklaenu tehingukulud jäetakse laenuvõtja kanda, ja ette nähtud selles ebaõiglasel ja tühiseks tunnistatud lepingutingimuses sätestatud eri kuluartiklite jaotus tingimused kehtestanud panga ja laenuvõtjast kliendi vahel eesmärgiga piirata riigisestse õigusaktide kohaselt alusetult tasutud summade tagastamist?

Ja kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ebaõigluse tõttu tühise lepingutingimuse tõlgendamisel seda lepingutingimust täiendab, kui selle lepingutingimuse väljajätmine ja sellest tulenevad tagajärjed ei mõjuta hüpoteegiga tagatud laenulepingu ülejäänud osas kehtima jäämist?

2. Samuti, kas seoses tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikliga 394, mis kehtestab, et menetluse kaotanud pool kannab kohtukulud, juhul kui tuleb arvestada, et kui kulud käsitlev ebaõiglane lepingutingimus tühistatakse, aga selle tühistamise tagajärjed on piiratud eespool nimetatud kulude jaotusega, kujutab see Euroopa Liidu õiguse tõhususe ja [ebaõiglaste lepingutingimuste] mitte-siduvuse põhimõtte rikkumist juhul, kui loetakse, et kohtuotsusega on nõue rahuldatud osaliselt, ja kas seda võiks tõlgendada nii, et see tekitab vastupidist hoiatavat mõju, mille tagajärjel jäävad tarbijate ja kasutajate õiguspäraseid huvid kaitsmata?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 9. juulil 2019 – ED versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(kohtuasi C-523/19)

(2019/C 413/23)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ED

Kostja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas: asjaolu, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on oma 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsustes 44–49 määranud üheseks kriteeriumiks, et tarbijatega sõlmitud hüpoteeklaenulepingutes on ebaõiglane niisugune lepingutingimus, milles ei ole eraldi kokku lepitud ja milles on sätestatud, et kõik hüpoteeklaenu tehingukulud jäetakse laenuvõtja kanda, ja ette nähtud selles ebaõiglastes ja tühiseks tunnistatud lepingutingimuses sätestatud eri kuluartiklite jaotus tingimused kehtestanud panga ja laenuvõtjast kliendi vahel eesmärgiga piirata riigisiseste õigusaktide kohaselt alusetult tasutud summade tagastamist?

Ja kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ebaõigluse tõttu tühise lepingutingimuse tõlgendamisel seda lepingutingimust täiendab, kui selle lepingutingimuse väljajätmine ja sellest tulenevad tagajärjed ei mõjuta hüpoteegiga tagatud laenulepingu ülejäänud osas kehtima jäämist?

2. Samuti, kas seoses tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikliga 394, mis kehtestab, et menetluse kaotanud pool kannab kohtukulud, juhul kui tuleb arvestada, et kui kulud käsitlev ebaõiglane lepingutingimus tühistatakse, aga selle tühistamise tagajärjed on piiratud eespool nimetatud kulude jaotusega, kujutab see Euroopa Liidu õiguse tõhususe ja [ebaõiglaste lepingutingimuste] mitte-siduvuse põhimõtte rikkumist juhul, kui loetakse, et kohtuotsusega on nõue rahuldatud osaliselt, ja kas seda võiks tõlgendada nii, et see tekitab vastupidist hoiatavat mõju, mille tagajärjel jäävad tarbijate ja kasutajate õiguspärased huvid kaitsmata?

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 9. juulil 2019 – HG ja IH versus Bankia S.A.

(kohtuasi C-527/19)

(2019/C 413/24)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: HG ja IH

Kostja: Bankia S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽¹⁾, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas: asjaolu, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on oma 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsustes 44–49 määranud üheseks kriteeriumiks, et tarbijatega sõlmitud hüpoteeklaenulepingutes on ebaõiglane niisugune lepingutingimus, milles ei ole eraldi kokku lepitud ja milles on sätestatud, et kõik hüpoteeklaenu tehingukulud jäetakse laenuvõtja kanda, ja ette nähtud selles ebaõiglasest ja tühistatud lepingutingimuses sätestatud eri kuluartiklite jaotus tingimused kehtestanud panga ja laenuvõtjast kliendi vahel eesmärgiga piirata riigisiseste õigusaktide kohaselt alusetult tasutud summade tagastamist?

Ja kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ebaõigluse tõttu tühistatud lepingutingimuse tõlgendamisel seda lepingutingimust täiendab, kui selle lepingutingimuse väljajätmine ja sellest tulenevad tagajärjed ei mõjuta hüpoteegiga tagatud laenulepingu ülejäänud osas kehtima jäämist?

2. Samuti, kas seoses tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikliga 394, mis kehtestab, et menetluse kaotanud pool kannab kohtukulud, juhul kui tuleb arvestada, et kui kulud käsitlev ebaõiglane lepingutingimus tühistatakse, aga selle tühistamise tagajärjed on piiratud eespool nimetatud kulude jaotusega, kujutab see Euroopa Liidu õiguse tõhususe ja [ebaõiglaste lepingutingimuste] mitte-siduvuse põhimõtte rikkumist juhul, kui loetakse, et kohtuotsusega on nõue rahuldatud osaliselt, ja kas seda võiks tõlgendada nii, et see tekitab vastupidist hoiatavat mõju, mille tagajärjel jäävad tarbijate ja kasutajate õiguspärased huvid kaitsmata?

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29.

Holzer y Cia, SA de CV 30. juulil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 23. mai 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-3/18 ja T-4/18: Holzer y Cia versus EUIPO – Ancco

(kohtuasi C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Holzer y Cia, SA de CV (esindaja: advokaat N.A. Fernández Fernández-Pacheco)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Ancco, Inc.

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 22. oktoobri 2019. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Holzer y Cia, SA de CV kohtukulud tema enda kanda.

Euroopa Komisjoni 1. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 11. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-138/18: De Esteban Alonso versus komisjon

(kohtuasi C-591/19 P)

(2019/C 413/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjoni (esindajad: B. Mongin ja J. Baquero Cruz)

Teine menetlusosaline: Fernando De Esteban Alonso

Apellandi nõuded

- tühistada 11. juuni 2019. aasta otsus kohtuasjas T-138/18;
- jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamata;
- mõista kõik kohtukulud mõlemas kohtuastmes välja Fernando De Estebanilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimese apellatsioonkaebuse väitega, mis puudutab faktiliste asjaolude õiguslikul hindamisel vea tegemist arvestades komisjoni otsuse nr 1999/396 artiklit 4, väidab komisjon, et Üldkohus ei oleks pidanud leidma, et F. De Estebani tuleb „käsitada“ isikuna, kellele on nimeliselt osutatud OLAFi poolt Prantsuse asutustele 16. märtsil 2003 saadetud teatistes, või vähemalt ei oleks pidanud asuma seisukohale, et ta on asjaolude tõttu isiklikult kahtluse alla sattunud, kuigi asjaomane isik ei kuulu ühtegi nendest kategooriatest.

Teise väite kohaselt on õiguslikult väärtalt tõlgendatud määruse nr 1073/1999 artikli 9 lõiget 4, mille kohaselt peavad institutsioonid võtma OLAFi esitatud aruande „tulemustest tingitud meetmed, eelkõige distsiplinaar- ja õiguslikud meetmed“. Komisjon on seisukohal, et seda sätet ei saa tõlgendada vastupidi nii, et sellega on piiratud tema kaalutusõigust, mis tal on liidu huvide kaitsmisel, ja ennekõike nii, et sellega on keelatud tsiviilhagi ja kaebuse esitamine liikmesriigi asutustele, kui komisjon peab tema kasutuses olevat teavet arvestades seda vajalikuks, sealhulgas ka OLAFi võimaliku aruande vastuvõtmisele eelnevas etapis.

Kolmanda väitega, mis on esitatud täiendavalt, väidab komisjon, et Üldkohus ei saa rahuldada kahju hüvitamise nõuet, kuna puudub põhjuslik seos. Üldkohus ei saa põhjendamatult jätta kõrvale oma kohtupraktikat, mille kohaselt ei ole piisavalt otsest põhjuslikku seost OLAFi poolt liikmesriikide asutustele teabe edastamise ja väidetavalt tekitatud kahju vahel.

Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG 14. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 6. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-209/18: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(kohtuasi C-613/19)

(2019/C 413/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (esindaja: *Rechtsanwalt* C. Klawitter)

Teine menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Autec AG

Euroopa Liidu Kohtu (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) jättis 24. oktoobri 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja otsustas, et apellant kannab ise oma kohtukulud.

Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG 14. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 6. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-210/18: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(kohtuasi C-614/19)

(2019/C 413/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (esindaja: advokaat C. Klawitter)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Autec AG

Euroopa Liidu Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) jättis 24. oktoobri 2019.a määrusega apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja määras, et apellant kannab ise oma kohtukulud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 16. augustil 2019 – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA versus Regione Campania

(kohtuasi C-618/19)

(2019/C 413/29)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA

Vastustaja: Regione Campania

Eelotsuse küsimus

Kas [Euroopa Liidu] õigusega ning eelkõige teenuste vaba liikumise põhimõtte ja põhimõttega, et riigihangete turg peab olema konkurentsile maksimaalselt avatud, on vastuolus selline maakondlik õigusnorm nagu Campania maakonna 7. augusti 2014. aasta seaduse nr 16 artikli 1 punkt 121, millega võimaldatakse ilma hankemenetluseta sõlmida otseleping Campania maakonna mootorsõiduki-maksu haldamise teenuste kohta ACI-ga.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 3. septembril 2019 – kriminaalasi IRi süüdistuses

(kohtuasi C-649/19)

(2019/C 413/30)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

IR

Eelotsuse küsimused

Kas õigusi, mis on süüdistatavale ette nähtud direktiivi 2012/13⁽¹⁾ artiklis 4 (eelkõige artikli 4 lõikes 3), artikli 6 lõikes 2 ja artikli 7 lõikes 1, saab kasutada süüdistatav, kes on vahi alla võetud Euroopa vahistamismääruse alusel?

Kui vastus on jaatav: Kas raamotsuse 2002/584 artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et see lubab muuta Euroopa vahistamismääruse sisu seoses raamotsuse lisas toodud vormiga, eelkõige lisada nimetatud vormi uut teksti, mis puudutab tagaotsitava õigust riigisisene vahistamismäärus ja Euroopa vahistamismäärus vahistamismääruse teinud liikmesriigi õigusasutustes vaidlustada?

Kui vastus teisele küsimusele on eitav: Kas raamotsuse 2002/584 põhjendusega 12, artikli 1 lõikega 3, direktiivi 2012/13 artikliga 4, artikli 6 lõikega 2 ja artikli 7 lõikega 1 ning harta artiklitega 6 ja 47 on kooskõlas, kui Euroopa vahistamismäärus tehakse raamotsuse lisas esitatud vormi täpselt järgides (st teavitamata tagaotsitavat õigustest, mida ta saab kasutada vahistamismääruse teinud õigusasutuses) ja vahistamismääruse teinud õigusasutus, olles teada saanud isiku vahi alla võtmisest, teavitab isikut viivitamata tema õigustest ning saadab talle asjaomased dokumendid?

Kas juhul, kui ei ole olemas muid õiguskaitsevahendeid, et tagada Euroopa vahistamismääruse alusel vahi alla võetud isiku õigused, mis on ette nähtud direktiivi 2012/13 artiklis 4 – eelkõige artikli 4 lõikes 3 –, artikli 6 lõikes 2 ja artikli 7 lõikes 1, on raamotsus 2002/584 kehtiv?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiiv 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (ELT 2012, L 142, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 10. septembril 2019 – UAB „Skonis ir kvapas“ versus Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(kohtuasi C-674/19)

(2019/C 413/31)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: UAB „Skonis ir kvapas“

Vastustaja: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL ⁽¹⁾ tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta artikli 2 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasjas arutluse all olevat vesipiibutubakat (mis koosneb tubakast (kuni 24 %), suhkruisirupist, glütseriinist, lõhna- ja maitseainetest ning säilitusainest), tuleb selle sätte kohaldamisel pidada „tooteks, mis koosneb [...] osaliselt ainetest, mis ei ole tubakas“?
2. Kas direktiivi 2011/64/EL artikli 5 lõiget 1 tuleb, sh juhtudel, mil seda tuleb tõlgendada koosmõjus selle direktiivi artikli 2 lõikega 2, tõlgendada nii, et juhul, kui tubakas, mis sisaldub suitsetamiseks mõeldud segus – praegusel juhul vesipiibutubakas, mis on käsitletavas kohtuasjas arutluse all olev toode –, vastab direktiivi 2011/64/EL artikli 5 lõikes 1 nimetatud kriteeriumidele, tuleb kogu segu pidada suitsetamistubakaks olenemata sellest, et see sisaldab ka muid aineid?
3. Kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas direktiivi 2011/64/EL artikli 2 lõiget 2 ja/või artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellist vaidlusalust toodet nagu on käsitlusel põhikohtuasjas, mis on valmistatud, segades peeneks lõigatud valmistubakat muude vedelal kujul ja tavapäraselt peene struktuuriga ainetega (suhkruisirup, glütseriin, maitse- ja lõhnaained ning säilitusaine), tuleb selle direktiivi kohaldamisel pidada tervikuna suitsetamistubakaks?
4. Kui vastus teisele küsimusele on eitav ning esimesele ja kolmandale küsimusele jaatav, siis kas nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 ⁽²⁾ tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta, mida on muudetud nõukogu 27. septembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1006/2011, nõukogu 9. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 927/2012, nõukogu 4. oktoobri 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1001/2013 ja nõukogu 16. oktoobri 2014. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1101/2014, I lisas sätestatud kombineeritud nomenklatuuri rubriigi 2403 sätteid tuleb tõlgendada nii, et selliseid vesipiibutubaka koostisosi nagu (1) suhkruisirup, (2) lõhna- ja maitseained ja/või (3) glütseriin ei loeta „tubakaasendajateks“?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 176, lk 24.

⁽²⁾ EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 17. septembril 2019 – mk advokaten GbR versus MBK Rechtsanwälte GbR**(kohtuasi C-684/19)**

(2019/C 413/32)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled*Määruskaebuse esitaja:* mk advokaten GbR*Vastustaja määruskaebemenetluses:* MBK Rechtsanwälte GbR**Eelotsuse küsimus**

Kas kolmas isik, keda nimetatakse veebisaidil kättesaadavaks tehtud kandes, mis sisaldab kaubamärgiga identset tähist, kasutab seda kaubamärki direktiivi 2008/95/EÜ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 tähenduses, kui tema ise ei ole kannet kättesaadavaks teinud, kuid veebisaidi haldaja on selle üle võtnud ühest teisest kandest, mille on kaubamärgist tulenevat õigust rikkudes kättesaadavaks teinud kolmas isik?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2008, L 299, lk 25).

20. septembril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik**(kohtuasi C-704/19)**

(2019/C 413/33)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja P. Němečková)*Kostja:* Hispaania Kuningriik**Hageja nõuded**

— tunnistada, et kuna Hispaania Kuningriik ei võtnud ettenähtud tähtajal vastu kõiki vajalikke meetmeid, et nõuda peamiselt abisaajalt Telecom Castilla-La Mancha S.A.-lt tagasi riigiabi, mis tunnistati õigusvastaseks ja siseturuga kokkusobimatuks komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsuse (EL) 2016/1385 riigiabi SA.27408 (C 24/10, ex NN 37/10 (ex CP 19/09)) kohta, mida Castilla-La Mancha ametiasutused andsid maapealse digitaalteleviisiooni kasutuselevõtuks äärealadel ja vähem linnastunud piirkondades Castilla-La Manchas⁽¹⁾ (ELT 17.8.2016, L 222, lk 56), artikliga 1, kuna ei tõendanud, et ta peatas kõik väljamaksmata abimaksud ja kuna ta ei edastanud komisjonile ettenähtud tähtajaks meetmeid, mille ta oli otsuse täitmiseks vastu võtnud, siis on see liikmesriik rikkunud ELTL artikli 288 neljandast lõigust ja otsuse artiklitest 3 ja 4 tulenevaid kohustusi; ja

— mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hispaania Kuningriik ei ole otsust rakendanud selle artikli 4 lõigetes 2 ja 3 kehtestatud tähtajal.

Hispaania Kuningriik ei ole endiselt tagasi nõudnud kogu abisummat selle peamiselt saajalt, st Telecom Castilla-La Mancha, S.A.-lt. Hispaania Kuningriik ei ole tõendanud seda, et ta on peatanud kõik väljamaksmata abimaksud pärast otsuse vastuvõtmist. Kuna otsuse esemeks oleva abi summasid, mis on Telecom CLMile antud, ei ole täielikult tagasi nõutud ja ega esitatud usaldusväärset tõendit kõigi väljamaksmata abimaksete peatamise kohta, siis on Hispaania rikkunud otsuse artiklist 3 tulenevat kohustust.

Lisaks ei ole Hispaania Kuningriik edastanud komisjonile ettenähtud tähtajal vajalikku teavet otsuse täitmise kohta, nagu on nõutud otsuse artikli 4 lõigetes 3 ja 4.

(¹) ELT 2016, L 222, lk 52.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 25. septembril 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH versus Hauptzollamt Duisburg

(kohtuasi C-708/19)

(2019/C 413/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Von Aschenbach & Voss GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Duisburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 16. veebruari 2017. aasta rakendusmääruse (EL) 2017/271, millega laiendatakse nõukogu määrusega (EÜ) nr 925/2009 teatava Hiina Rahvavabariigist pärit alumiiniumfooliumi impordile kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu teatava väheste muudatustega alumiiniumfooliumi impordile, artikli 1 lõige 1 on kehtetu (¹), kuna see on vastuolus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (²) (edaspidi „määrus nr 2016/1036“), artikli 13 lõikega 1, millega laiendati töödeldavale fooliumile dumpinguvastane tollimaks, mis kehtestati majapidamisfooliumile komisjoni 17. detsembri 2015. aasta rakendusmäärusega (EL) 2015/2384, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatava Hiina Rahvavabariigist

pärit alumiiniumfooliumi impordi suhtes ja lõpetatakse teatava Brasiiliast pärit alumiiniumfooliumi impordi käsitlev menetlus pärast nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist⁽³⁾ (edaspidi „määrus nr 2015/2384“), ja mis näeb ette töödeldava fooliumi dumpinguvastasest tollimaksust vabastamise ainult rakendusmääruse nr 2017/271 artikli 1 lõikes 4 sätestatud tingimustel?

2. Kas rakendusmääruse nr 2017/271 artikli 1 lõige 1 on kehtetu, sest komisjon tegi rakendusmääruse nr 2017/271 vastuvõtmisel ilmse hindamisvea, kuna komisjoni seisukoht, et 80 % uurimisel tootest on väheste muudatustega alumiiniumfoolium, ei ole piisavalt põhjendatud?
3. Kas rakendusmääruse nr 2017/271 artikli 1 lõige 1 on kehtetu, sest komisjon tegi rakendusmääruse nr 2017/271 vastuvõtmisel ilmse hindamisvea, kuna ei kontrollitud imporditud alumiiniumfooliumi lõppkasutust Euroopa Liidus?

⁽¹⁾ ELT 2017, L 40, lk 51.

⁽²⁾ ELT 2016, L 176, lk 21.

⁽³⁾ ELT 2015, L 332, lk 63.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 27. septembril 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL versus Conseil des ministres

(kohtuasi C-718/19)

(2019/C 413/35)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour constitutionnelle

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Vastustaja: Conseil des ministres

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õigust ja konkreetsemalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 20 ja 21 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ⁽¹⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt kohaldatakse liidu kodanike ja nende pereliikmete suhtes sätteid, mis on sarnased nendega, millega on kolmandate riikide kodanikega seonduvalt üle võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel artikli 7 lõige 3, ehk sätteid, mille kohaselt on lubatav panna liidu kodanikule või tema pereliikmele kohustus täita ennetavate meetmetena kehtestatud nõudeid, et vältida põgenemise ohtu pärast avaliku korraga seotud põhjustel elamisõiguse lõpetamise otsuse tegemist talle riigist lahkuamiseks antud tähtaja jooksul või sellekohase pikendatud tähtaja jooksul?

2. Kas liidu õigust ja konkreetsemalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 20 ja 21 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt kohaldatakse liidu kodanike ja nende pereliikmete suhtes, kes ei ole täitnud avaliku korra või riigi julgeolekuga seotud põhjustel tehtud elamisõiguse lõpetamise otsust, sätet, mis on samasugune kui säte, mida kohaldatakse samas olukorras olevate kolmandate riikide kodanike suhtes ja mis puudutab väljasaatmise tagamiseks kinnipidamise maksimaalset tähtaega, milleks on kaheksa kuud?

(¹) ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 1. oktoobril 2019 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: HP

(kohtuasi C-724/19)

(2019/C 413/36)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

HP

Eelotsuse küsimused

Kas direktiivi 2014/41 (¹) artikli 2 punkti c alapunktiga i ja võrdväärse põhimõttega on kooskõlas riigisisene õigusnorm (Zakon za Evropeyskata zapoved za razsledvane [Euroopa uurimismäärust käsitlev seadus] artikli 5 lõike 1 punkt 1), mille kohaselt on prokurör kriminaalasi kohtueelses menetluses pädev koostama Euroopa uurimismäärust, millega nõutakse telekommunikatsioonivaldkonna kõneliiklus- ja asukohtaandmete edastamist, samal ajal kui samasugustes riigisisestest olukordades on vastava toimingute tegemine kohtuniku pädevuses?

Kas kõnealuse Euroopa uurimismääruse tunnustamine täitjariigi pädeva asutuse või ametiisiku (prokurör või eeluurimiskohtunik) poolt asendab kohtumääruse koostamist, mis on taotleva riigi riigisisese õiguse kohaselt nõutav?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/41/EL, mis käsitleb Euroopa uurimismäärust kriminaalajades (ELT 2014, L 130, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Senāts) (Lāti) 7. oktoobril 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited versus Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(kohtuasi C-735/19)

(2019/C 413/37)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa (Senāts)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Vastustaja: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta (¹) artikli 5 õige kohaldamisega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt kohustusliku tagasiostmispakkumise aktsia hind arvutatakse, jagades pakkumise objektiks oleva ettevõtte netovara (sealhulgas mittekontrollivad osalused – vähemusosalused) emitteeritud aktsiate arvuga?
- 2) Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, see tähendab, et pakkumise objektiks oleva ettevõtte netovarade hulka ei kuulu mittekontrollivad osalused või vähemusosalused, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta artikli 5 lõike 4 teises lõigus määratletud tähenduses saab pidada selgesti määratletuks aktsiahinna kindlaks määramise meetodit, mille mõistmiseks on vaja kohaldada ühte kohtuliku õigusloome meetodeist – kitsendavat teleoloogilist tõlgendamist?
- 3) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta artikli 5 lõikega 4, see tähendab õiglase hinna kindlaks määramisega, on kooskõlas õigusnorm, milles on ette nähtud, et tuleb valida kõrgeim hind järgmise kolme võimaliku variandi hulgast:
 - 3.1 hind, mille eest pakkuja või temaga kooskõlas tegutsevad isikud omandasid pakkumise objektiks oleva ettevõtte aktsiad viimase 12 kuu jooksul. Kui aktsiad on omandatud erineva hinnaga, on tagasiostuhind aktsia kõrgeim omandamishind 12 kuu jooksul enne tagasiostupakkumise esitamise õigusliku kohustuse tekkimist;
 - 3.2 aktsiate kaalutud keskmine hind reguleeritud turul või mitmepoolses kauplemissüsteemis, kus kõnealuste aktsiate tehingute maht on viimase 12 kuu kõrgeim. Aktsia kaalutud keskmine hind arvutatakse 12 kuu alusel, mis eelnes tagasiostupakkumise esitamise õigusliku kohustuse tekkimisele;
 - 3.3 aktsia väärtus, mis arvutatakse, jagades pakkumise objektiks oleva ettevõtte netovara emitteeritud aktsiate arvuga. Netovara arvutamiseks lahutatakse pakkumise objektiks oleva ettevõtte koguvarast oma aktsiad ja kohustised. Kui pakkumise objektiks oleval ettevõttel on erineva nimiväärtusega aktsiaid, siis kas aktsia väärtuse arvutamiseks jagatakse netovara proportsionaalselt protsendiga, mis vastab iga aktsia nimiväärtusele aktsiakapitalis?

- 4) Kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta artikli 5 lõike 4 teises lõigus [liikmesriikidele] antud kaalutusruumi kasutades liikmesriigi õigusega kehtestatud arvutusmeetod annab tulemuksiks kõrgema hinna kui artikli 5 lõike 4 esimeses lõigus, siis kas see on kooskõlas direktiivi eesmärgiga valida alati kõrgeim hind?
- 5) Kui Euroopa Liidu õiguse väärade kohaldamise tagajärjel on üksikisikule tekitatud kahju, siis kas võib liikmesriigi õigusega ette näha kahju hüvitamise piirangu, kui see piirang kehtib võrdselt nii liikmesriigi õiguse väärade kohaldamise tagajärjel tekkinud kahjude, kui ka liidu õiguse väärade kohaldamise tagajärjel tekkinud kahjude suhtes?
- 6) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta käesolevas kohuasjas kohaldatavad sätted annavad õigusi üksikisikutele, see tähendab, kas on täidetud vastav riigi vastutuse tekkimise nõue?

(¹) ELT 2004, L 142, lk 12; ELT eriväljaanne 17/2, lk 20.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Senāts) (Läti) 7. oktoobril 2019 – ZS „Plaukti“ versus Lauku atbalsta dienests

(kohtuasi C-736/19)

(2019/C 413/38)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa (Senāts)

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: ZS „Plaukti“

Teine pool kassatsioonimenetluses: Lauku atbalsta dienests

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 27. jaanuari 2011. aasta määruse (EL) nr 65/2011 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad seoses kontrollimenetluse rakendamisega ning nõuetele vastavusega maaelu arengu toetusmeetmete osas) (¹) artikli 16 lõike 5 kolmas lõik on kohaldatav juhul, kui taotleja ei ole täitnud nõudeid seoses selle pindala niitmise, mille eest taotleti karjamaadel elurikkuse säilitamise toetust (nõue, mis ületab määruse nr 1698/2005 (²) artikli 39 lõikes 3 sätestatud kohustuslikud miinimumnõuded), ilma et põllukultuurirühmas oleks toimunud muudatusi?
2. Kas ühe ainsa rikkumise eest võib korraga määrata komisjoni 27. jaanuari 2011. aasta määruse (EL) nr 65/2011 artikli 16 lõike 5 kolmandas lõigus ette nähtud sanktsiooni ja määruse nr 65/2011 artikli 18 lõike 1 punktis a ette nähtud sanktsiooni?

3. Kas nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009 ⁽³⁾ artiklitega 4 ja 6 koostoimes nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 lõikega 3 on vastuolus riigisiseseid õigusnormid, mis näevad ette, et sama nõue võib olla üheaegselt kohustuslik miinimumtingimus (nõue), ja kehtestavad kohustuslikest miinimumnõuetest (põllumajandusliku keskkonnatoetuse maksmise tingimus) rangemad nõuded?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 25, lk 5.

⁽²⁾ Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT 2005, L 277, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT 2009, L 30, lk 16).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal administratif de Montreuil (Prantsusmaa) 7. oktoobril 2019 – Bank of China Limited versus Ministre de l'Action et des Comptes publics

(kohtuasi C-737/19)

(2019/C 413/39)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal administratif de Montreuil

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Bank of China Limited

Vastustaja: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Eelotsuse küsimused

1. Kas 24. jaanuari 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-165/17 „*Morgan Stanley & Co International plc vs. Ministre de l'Économie et des Finances*“ väljendatud seisukohad on kohaldatavad juhul, kui liikmesriigis asuv filiaal teeb esiteks käibemaksuga maksustatavaid tehinguid ja teiseks osutab teenuseid peakontorile ja filiaalidele, mis asuvad kolmandas riigis?
2. Kui ühes liikmesriigis asuv filiaal taotleb mahaarvamisoigust, mis põhineb kulutustel, mis ta tegi teenuste osutamiseks oma kolmandas riigis asuva peakontori kasuks, st finantsteenuste ja pangandusteenuste ekspordiks, siis kas maksukohustuslane võib artikli 169 punkti a või c alusel käibemaksu maha arvata?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja juhul, kui filiaal võib taotleda mahaarvamist artikli 169 punkti a alusel, siis millisel tingimusel võib kolmandas riigis asuva peakontori pangandustehinguid käsitada mahaarvamisoigust andvatena, kui need oleksid tehtud selles liikmesriigis, kus kanti käibemaksuga maksustatud kulud? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja juhul, kui filiaal võib taotleda mahaarvamist artikli 169 punkti c alusel, siis millistel tingimustel võib teenuse saajat pidada asutatuks väljaspool Euroopa Liitu, kui filiaal asub Euroopa Liidus ning moodustab oma peakontoriga ühe ja sama juriidilise üksuse?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 7. oktoobril 2019 – VK versus An Bord Pleanála**(kohtuasi C-739/19)**

(2019/C 413/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VK

Vastustaja: An Bord Pleanála

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriik ei tohi kasutada 22. märtsi 1977. aasta direktiivi 77/249/EMÜ⁽¹⁾ muudetud redaktsiooni artiklis 5 ette nähtud võimalust, mille kohaselt võib liikmesriik kehtestada juristidele, kes tegelevad kliendi kohtumenetluses esindamisega, nõude, „et nad töötaksid koos juristiga, kes võib esindada klienti kõnealusel kohtus“, kõikides niisugustes olukordades, kus isikul, keda külalisjurist soovib kohtumenetluses esindada, on õigus ennast ise esindada?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav: milliste tegurite põhjal peab liikmesriigi kohus hindama, kas koos praktiseerimise nõude tohib kehtestada?
3. Kas koos praktiseerimise kohustuse kehtestamine piiratud ulatuses viisil, mida on käesolevas eelotsusetaotluses eespool kirjeldatud, kujutab endast õigusteenuste osutamise vabaduse proportsionaalset riivet, nii et see on põhjendatud, pidades silmas sellega seotud avalikku huvi, mis seisneb nii vajaduses kaitsta õigusteenuste tarbijaid kui ka vajaduses tagada korrakohane õigusemõistmine?
4. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav: kas see kehtib kõikides olukordades ja kui mitte, siis milliseid tegureid peab liikmesriigi kohus arvesse võtma selle üle otsustamisel, kas seda nõuet saab konkreetsel juhul kohaldada?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 1977. aasta direktiiv 77/249/EMÜ õigusteenuste osutamise vabaduse tulemuslikuma elluviimise kohta (EÜT 1977, L 78, lk 17; ELT erivaljaanne 06/01, lk 52).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Paris (Prantsusmaa) 8. oktoobril 2019 – Moldaavia Vabariik versus äriühing Komstroy, äriühingu Energoalians õigusjärglane**(kohtuasi C-741/19)**

(2019/C 413/41)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Paris

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Moldaavia Vabariik

Vastustaja: äriühing Komstroy, äriühingu Energoalians õigusjärglane

Eelotsuse küsimused

- Kas energiaharta lepingu artikli 1 punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et elektrienergia müügilepingust tulenev nõue, millega ei ole seotud mingit investeerija sissemakset vastuvõtvas riigis, võib kujutada endast „investeeringut“ selle artikli tähenduses?
- Kas energiaharta lepingu artikli 26 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see, kui lepinguosalise riigi investor omandab nõude, mille on moodustanud lepinguosaliste riikide väline ettevõtja, kujutab endast investeeringut?
- Kas energiaharta lepingu artikli 26 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et investorile kuuluv nõue, mis tuleneb vastuvõtva riigi piirile tarnitava elektrienergia müügi lepingust, võib kujutada endast investeeringut teise lepinguosalise territooriumil, kui investeerija ei tegele tema territooriumil mingi majandustegevusega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayonen sad (Bulgaaria) 10. oktoobril 2019 – PH, OI versus „Eurobank Bulgaria“ AD

(kohtuasi C-745/19)

(2019/C 413/42)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski rayonen sad

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: PH, OI

Kostja: „Eurobank Bulgaria“ AD

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi kohus võib juhul, kui selgub, et ettevõtja ja tarbija vahel sõlmitud laenulepingus sisalduv lepingutingimus intressimäära ühepoolse muutmise kohta on ebaõiglane, lähtuda sellest, et lepingult tasuta tuleva intressi arvutamisel tuleb (hoolimata algses lepingus sisalduvast vastupidisest kokkuleppest) aluseks võtta laenusumma väljamaksmise kuupäeval kindlaks määratud intressimäär?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt: Kas liikmesriigi kohus võib ebaõiglase lepingutingimuse olemasolu korral, mis ei määra lepingulist muutuvat intressimäära kindlaks õiguspärase meetodi alusel, intressi üldse välja mõista?
3. Kuidas mõjutab vastamist kahele esimesele küsimusele asjaolu, et laenu jooksva tagasimaksmise ajal andis tarbija nõusoleku kohaldada intressimäära kindlaksmääramise meetodit, mis ei sisalda ebaõiglasi lepingutingimusi?

23. oktoobril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik**(kohtuasi C-787/19)**

(2019/C 413/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J. Jokubauskaitė ja M. Wasmeier, *Bevollmächtigte*)*Kostja:* Austria Vabariik**Hageja nõuded**

Hageja palub:

- Tuvastada, et Austria Vabariik on rikkunud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾ artiklist 73 ja artiklitest 306–310 tulenevaid kohustusi, kuna ta jättis reisbüroode suhtes kehtivast ühisest käibemaksusüsteemist välja reisiteenused, mida osutatakse maksukohustuslastele, kes kasutavad teenuseid oma ettevõtte tarvis, ning kuna ta lubas selle erikorra kohaldamisalasse jäävatel reisibüroodel määrata maksustatav väärtus kindlaks teenuste rühmade ja kõigi maksustamisperioodil osutatud teenuste kohta;
- Mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et Austrias ette nähtud reisikorraldusteenuste käibemaksu arvutamise kord ei ole kooskõlas direktiiviga 2006/112. Direktiivi artiklites 306–310 on ette nähtud erikord, mille kohaselt kujutavad reisibüroode poolt klientidele osutatud reisikorraldusteenused endast ühte ainsat teenust.

Esiteks ei ole lubatud, et maksukohustuslased, kes kasutavad reisikorraldusteenuseid enda ettevõtte tarvis, on välistatud selle erikorra kohaldamisalast. Juba 26. septembri 2013. aasta otsuses kohtuasjas C-189/11, komisjon vs. Hispaania, tuvastas Euroopa Kohus, et erikorda tuleb kohaldada mitte üksnes erasikutest lõpptarbijatele osutatud teenuste, vaid ka maksukohustuslastest ettevõtjatele osutatud teenuste suhtes. Liikmesriikidel ei ole vabadust piirata kohaldamist üksnes esimesena nimetatud gruppiga. Seda kinnitas Euroopa Kohus veelkord oma 8. veebruari 2018. aasta otsuses komisjon vs. Saksamaa (C-380/16, EU:C:2018:76).

Teiseks ei ole Austria käibemaksuõiguses ette nähtud arvutusmeetod direktiiviga 2006/112 kooskõlas. Vastavalt direktiivi artiklitele 73 ja 306–310 tuleb maksustatav väärtus iga reisi suhtes eraldi kindlaks määrata. Austria õigus lubab aga teatud ajavahemikul osutatud „teenuste gruppide“ või toimunud reiside suhtes määrata kasumimarginaali kindlaks paušaalselt. Euroopa Kohus nentis eespool nimetatud kohtuotsuses ka seda, et selline üldine kindlaksmääramine ei ole kooskõlas ühise käibemaksusüsteemiga.

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

25. oktoobril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik**(kohtuasi C-791/19)**

(2019/C 413/44)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: K. Banks, H. Krämer, S. L. Kalèda)

Kostja: Poola Vabariik

Hageja nõuded

1. Tuvastada, et kuna Poola Vabariik on:

- teinud võimalikuks selle, et kohtuotsuste sisu saab kvalifitseerida üldkohtute kohtunike distsiplinaarrikkumisena (Ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (üldkohtute korralduse seadus), § 107 lõige 1 ja Ustawa o Sądzie Najwyższym (Poola kõrgeima kohtu seadus), § 97 lõiked 1 ja 3),
- jätnud tagamata, et Poola kõrgeima kohtu distsiplinaarkoda, kes teostab kontrolli kohtunike kohta distsiplinaarmentlustes tehtud otsuste üle (Poola kõrgeima kohtu seadus, § 3 lõige 5, § 27 ja § 73 lõige 1, koostoimes Ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (riikliku kohtunike koja seaduse) §-ga 9a), oleks sõltumatu ja erapooletu,
- andnud Poola kõrgeima kohtu distsiplinaarkojale kaalutusõiguse määrata distsiplinaarküsimustes pädev esimese astme kohus kohtuasjades, mis puudutavad üldkohtute kohtunikke (üldkohtute korralduse seadus, § 110 lõige 3 ja § 114 lõige 7) ja sellest tulenevalt jätnud tagamata, et distsiplinaarasjad vaatab läbi „seaduse alusel moodustatud“ kohus, ning
- andnud justiitsministrile voli määrata ametisse justiitsministri distsiplinaarameetnik (Rzecznik Dyscyplinary Ministra Sprawiedliwości) (üldkohtute korralduse seadus, § 112b) ja seega jätnud tagamata, et üldkohtute kohtunike distsiplinaarasjad vaadataks läbi mõistliku aja jooksul; ning näinud ette, et: toimingutel, mis on seotud kaitsja määramisega ja kaitsetoimingutel, mida viimane teeb, ei ole distsiplinaarmentlust peatavat toimet (üldkohtute korralduse seadus, § 113a), ning et distsiplinaarkohus jätkab menetlust isegi siis, kui menetlusalune kohtunik või tema esindaja põhjendatult kohal ei viibi (üldkohtute korralduse seadus, § 115a lõige 3), ja seega on jätnud tagamata menetlusaluste üldkohtu kohtunike kaitseõigused,

on Poola Vabariik rikkunud talle ELL artikli 19 lõike 1 teisest lõigust tulenevaid kohustusi; ning:

- kuna Poola Vabariik on teinud võimalikuks selle, et kohtute õigust pöörduda eelotsusetaotlusega Euroopa Kohtu poole piirab võimalus algatada distsiplinaarmentlus,

on Poola Vabariik rikkunud talle ETL artikli 267 teisest ja kolmandast lõigust tulenevaid kohustusi.

2) mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Esiteks, mis puudutab ELL artikli 19 lõike 1 teise lõigu rikkumist, siis väidab komisjon, et vaidlusalused sätted: (i) teevad võimalikuks kohtuotsuse sisu kvalifitseerimise distsiplinaarrikkumiseks; (ii) ei taga, et Poola kõrgeima kohtu distsiplinaarkoda, kes teostab kontrolli distsiplinaarmentlustes langetatud otsuste üle, oleks sõltumatu ja erapooletu; (iii) annavad Poola kõrgeima kohtu distsiplinaarkoja presidendile kaalutusõiguse määrata distsiplinaarküsimustes pädev esimese astme kohus kohtuasjades, mis puudutavad üldkohtute kohtunikke ja sellest tulenevalt jätnud tagamata, et distsiplinaarasjad vaatab läbi „seaduse alusel moodustatud“ kohus; (iv) ei taga, et üldkohtute kohtunike distsiplinaarküsimused vaadataks läbi mõistliku aja jooksul ega taga ka kaitseõigusi menetlusalustele üldkohtu kohtunikele.

Teiseks, ETL artikli 267 teise ja kolmanda lõigu rikkumise kohta väidab komisjon, et vaidlusalused riigisisese sätete teevad võimalikuks selle, et kohtute õigust pöörduda eelotsusetaotlusega Euroopa Kohtu poole piirab võimalus algatada distsiplinaarmentlus.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings versus komisjon

(kohtuasi T-586/14 RENV) ⁽¹⁾

(Dumping – Hiinast pärit solaarklaasi import – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punktid b ja c (nüüd määruse (EL) 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punktid b ja c) – Turumajanduse tingimustes tegutsev ettevõtja – Mõiste „ettevõtte tootmiskulude ja finantsseisundi oluline moonutus“ – Maksusoodustused – Ilmne hindamisviga)

(2019/C 413/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Hiina) (esindaja: advokaat Y. Melin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn ja T. Maxian Rusche)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Saksamaa) (esindaja: advokaat R. MacLean)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 13. mai 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 470/2014, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit solaarklaasi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2014, L 142, lk 1).

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 13. mai 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 470/2014, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit solaarklaasi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks.
2. Mõista Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd kohtukulud, välja arvatud menetlusse astumisega seotud kulud, välja Euroopa Komisjonilt ja jätta viimase kohtukulud tema enda kanda.
3. Mõista GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH-lt välja tema menetlusse astumisega seotud Xinyi PV Products (Anhui) Holdingsi kohtukulud ning jätta tema kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 372, 20.10.2014.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Luksemburg ja Fiat Chrysler Finance Europe versus komisjon**(liidetud kohtuasjad T-755/15 ja T-759/15) ⁽¹⁾****(Riigiabi – Luksemburgi poolt rakendatud abi – Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobimatuks ja ebaseaduslikuks ning kohustatakse abi tagasi nõudma – Eelotsus (tax ruling) – Eelis – Reaaluruväärtuse põhimõte – Valikulisus – Eeldus – Konkurentsipiirang – Tagasinõudmine)**

(2019/C 413/46)

Kohtumenetluse keeled: prantsuse ja inglise

Pooled

Hageja kohtuasjas T-755/15: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindajad: D. Holderer ja T. Uri, hiljem T. Uri, keda abistasid advokaadid D. Waelbroeck, S. Naudin ja A. Steichen, hiljem D. Waelbroeck ja A. Steichen)

Hageja kohtuasjas T-759/15: Fiat Chrysler Finance Europe (Luxembourg, Luksemburg) (esindajad: *solicitor* J. Rodríguez ning advokaadid G. Maisto ja M. Engel)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: P.-J. Loewenthal ja B. Stromsky)

Hagejate toetuseks menetluse astuja: Iirimaa (esindajad kohtuasjas T-755/15: E. Creedon, G. Hodge ja A. Joyce, hiljem G. Hodge, M. Browne ja A. Joyce ning lõpuks A. Joyce ja J. Quaney, keda abistasid P. Gallagher, SC, M. Collins, SC, *barrister* B. Doherty ja *barrister* S. Kingston; ning kohtuasjas T-759/15: E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan ja A. Joyce, hiljem G. Hodge, K. Duggan, M. Browne ja A. Joyce ning lõpuks A. Joyce ja J. Quaney, keda abistasid M. Collins, SC, P. Gallagher, SC, *barrister* S. Kingston ja *barrister* B. Doherty)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõuded tühistada komisjoni 21. oktoobri 2015. aasta otsus (EL) 2016/2326 riigiabi SA.38375 (2014/C ex 2014/NN) kohta, mida Luksemburg andis Fiatile (ELT 2016, L 351, lk 1).

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad T-755/15 ja T-759/15 kohtuotsuse tegemiseks.
2. Jätta hagi rahuldamata.
3. Jätta Luksemburgi Suurhertsogiriigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud kohtuasjas T-755/15.
4. Jätta Fiat Chrysler Finance Europe'i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja komisjoni kohtukulud kohtuasjas T-759/15.
5. Jätta Iirimaa kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 59, 15.2.2016.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Madalmaad jt versus komisjon**(kohtuasjad T-760/15 ja T-636/16) ⁽¹⁾**

(Riigiabi – Madalmaade poolt rakendatud abi – Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobimatuks ja ebaseaduslikuks ning kohustatakse abi tagasi nõudma – Eelotsus maksustamise kohta (tax ruling) – Siirdehind – Maksustatava summa arvutamine – Reaaluruväärtuse põhimõte – Eelis – Võrdlussüsteem – Liikmesriikide maksu- ja menetlusautonoomia)

(2019/C 413/47)

Kohtumenetluse keeled: hollandi ja inglise

Pooled

Hageja kohtuasjas T-760/15: Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. Bulterman, B. Koopman, M. de Ree ja M. Noort, hiljem M. Bulterman, M. de Ree ja M. Noort)

Hagejad kohtuasjas T-636/16: Starbucks Corp. (Seattle, Washington, Ameerika Ühendriigid), Starbucks Manufacturing Emea BV (Amsterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid S. Verschuur, M. Petite ja M. Stroungi)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad kohtuasjas T-760/15: P-J. Loewenthal ja B. Stromsky, hiljem P-J. Loewenthal ja F. Tomat; ning kohtuasjas T-636/16: P-J. Loewenthal ja F. Tomat)

Hageja toetuseks menetlusse astuja kohtuasjas T-760/15: Iirimaa (esindajad: E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan ja A. Joyce, hiljem G. Hodge, A. Joyce, K. Duggan, M. Browne ja J. Quaney, keda abistasid M. Collins, SC, P. Gallagher, SC, *barrister* B. Doherty ja *barrister* S. Kingston)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõuded tühistada komisjoni 21. oktoobri 2015. aasta otsus (EL) 2017/502 riigiabi SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) kohta, mida Madalmaad andsid Starbucksile (ELT 2017, L 83, lk 38).

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad T-760/15 ja T-636/16 kohtuotsuse tegemiseks.
2. Tühistada komisjoni 21. oktoobri 2015. aasta otsus (EL) 2017/502 riigiabi SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) kohta, mida Madalmaad andsid Starbucksile.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Madalmaade Kuningriigi, Starbucks Corp-i ja Starbucks Manufacturing Emea BV kohtukulud.
4. Jätta Iirimaa kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 59, 15.2.2016.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – HSBC Holdings jt versus komisjon**(kohtuasi T-105/17) ⁽¹⁾**

(Konkurents – Keelatud kokkulepped – Euro intressimäära tuletisinstrumentide sektor – ETLT artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumise tuvastamise otsus – EURIBORI pankadevaheliste viiteintressimääradega manipuleerimine – Konfidentsiaalse teabe vahetamine – Eesmärgil põhinev konkurentsipiirang – Üks ja vältav rikkumine – Trahvid – Põhisumma – Müügiväärtus – Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõige 2 – Põhjendamiskohustus)

(2019/C 413/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: HSBC Holdings plc (London, Ühendkuningriik), HSBC Bank plc (London), HSBC France (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: K. Bacon, QC, barrister D. Bailey, solicitor M. Simpson ning advokaadid Y. Anselin ja C. Angeli)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Farley, B. Mongin ja F. van Schaik, keda abistas barrister B. Lask)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue esiteks tühistada osaliselt komisjoni 7. detsembri 2016. aasta otsus C (2016) 8530 final, milles käsitletakse [ELTL] artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohast menetlust (juhtum AT.39914 – euro intressimäära tuletisinstrumentid), ning teiseks nõue muuta hagejatele määratud trahvi summat.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 7. detsembri 2016. aasta otsuse C (2016) 8530 final, milles käsitletakse ETLT artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohast menetlust (juhtum AT.39914 – euro intressimäära tuletisinstrumentid), artikli 2 punkt b.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc ja HSBC France'i kohtukulud nende endi kanda.
4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 112, 10.4.2017.

Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta otsus – FVE Holyšov I jt versus komisjon(kohtuasi T-217/17) ⁽¹⁾

(Riigiabi – Taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia turg – Meetmed, mis kehtestavad taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia minimaalse tagasiostuhinna või määravad sellise elektrienergia tootjale toetuse – Esialgsete meetmete muutmise – Otsus, millega abikava tunnistatakse esialgse uurimise staadiumi lõpus siseturuga kokkusobivaks – ETL artikli 107 lõike 3 punkt c – Abisaajad ja abisaajate aktsionärid – Õiguspärane ootus – Riigi ressursid – Komisjoni pädevus uurida meetmete kokkusobivust muude liidu õiguse sätetega kui riigiabi käsitlevad sätted)

(2019/C 413/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: FVE Holyšov I s. r. o. (Praha, Tšehhi) ja veel 27 hagejat, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindajad: advokaadid A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes ja T. Herbold)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Armati, P. Němečková ja T. Maxian Rusche)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller, O. Serdula ja L. Dvořákov), Hispaania Kuningriik (esindajad: A. Gavela Llopis, hiljem A. Rubio González ja S. Centeno Huerta), Küprose Vabariik (esindajad: E. Symeonidou ja E. Zachariadou), Slovaki Vabariik (esindajad: B. Ricziová ja M. Kianička,

Ese

ETL artiklil 263 põhinev nõue tühistada osaliselt komisjoni 28. novembri 2016. aasta otsus C(2016) 7827 (final) riigiabi SA.40171 (2015/NN) kohta, mis käsitleb elektrienergia tootmist taastuvatest energiaallikatest ja mille kokkuvõtte avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* (ELT 2017, C 69, lk 2).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta FVE Holyšov I s. r. o. ja teiste hagejate, kelle nimed on esitatud lisas, kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud
3. Jätta Tšehhi Vabariigi, Hispaania Kuningriigi, Küprose Vabariigi ja Slovaki Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

(1) ELT C 202, 26.6.2017.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Rumeenia versus komisjon**(kohtuasi T-391/17) ⁽¹⁾**

(Sätted institutsioonide kohta – Euroopa kodanikualgatus – Rahvus- ja keelevähemuste kaitse – Kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse tugevdamine – Osaline registreerimine – Pätevuse andmise põhimõte – Olukord, kus ei esine komisjoni seadusandlike volituste ilmselget puudumist – Põhjendamiskohustus – ELL artikli 5 lõige 2 – Määruse (EL) nr 211/2011 artikli 4 lõike 2 punkt b – ERTL artikkel 296)

(2019/C 413/50)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Rumeenia (esindajad: R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane ja L. Lițu, hiljem C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu ja C.-R. Canțăr)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Krämer, L. Radu Bouyon ja H. Stancu)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Ungari (esindajad: M. Fehér, G. Koós ja G. Tornyai)

Ese

ERTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 29. märtsi 2017. aasta otsus (EL) 2017/652, milles käsitletakse kavandatud kodanikualgatust „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ (ELT 2017, L 92, lk 100).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Rumeenia kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud.
3. Jätta Ungari kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 269, 14.8.2017.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Printeos jt versus komisjon(kohtuasi T-466/17) ⁽¹⁾

(Konkurents – Kartellikokkulepped – Standardsete ümbrike ja spetsiaalse trükiga ümbrike turg – ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus – Osaline tühistamine põhjendamiskohustuse rikkumise tõttu – Muutmisotsus – Kokkuleppemenetlus – Trahvid – Põhisumma – Erakorraline kohandamine – Kogukäibest 10 % ülempiir – Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõige 2 – Ne bis in idem-põhimõte – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Võrdne kohtlemine – Karistuste kumuleerimine – Proportsionaalsus – Õigus – Täielik pädevus)

(2019/C 413/51)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Hispaania), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Rootsi), Tompla France (Fleury-Mérogis, Prantsusmaa), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Brokelmann ja P. Martínez-Lage Sobredo)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández ja C. Urraca Caviedes)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse esimese võimalusena tühistada osaliselt komisjoni 16. juuni 2017. aasta otsus C(2017) 4112 final, millega muudetakse 10. detsembri 2014. aasta otsust C(2014) 9295 final [ELTL] artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum AT.39780 – Ümbrikud), ja teise võimalusena vähendada hagejatele määratud trahvi.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 318, 25.9.2017.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – US versus EKP(kohtuasi T-780/17) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – EKP personal – 2016. aasta hindamisaruanne – Töötasude ja hüvitiste iga-aastane läbivaatamine – Keeld kvalifitseerida tähtajaline leping ümber tähtajatuks lepinguks – Põhjendamiskohustus – Ilmne hindamisviga)

(2019/C 413/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: US (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Keskpank (esindajad: F. von Lindeiner ja M. Rötting, keda abistas advokaat B. Wagenbauer)

Ese

ELTL artikli 270 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud nõue esiteks tühistada hageja 2016. aasta hindamisaruanne ja 2016. aastat puudutav otsus töötasude ja hüvitiste iga-aastase läbivaatamise kohta ning teiseks hüvitada hagejale nende aktidega väidetavalt tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja US-ilt.

(¹) ELT C 52, 12.2.2018.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Crédit mutuel Arkéa versus EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)

(kohtuasi T-13/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Crédit Mutuel – Absoluutsed keeldumispõhjused – Kirjeldav iseloom – Eristusvõime puudumine – Kasutamise käigus omandatud eristusvõime – Vastuhagi – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3 – Määruse 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt a ja lõige 2)

(2019/C 413/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Casalonga, L. Codevelle ja C. Bercial Arias)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: D. Hanf)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Confédération nationale du Crédit mutuel (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid B. Moreau-Margotin ja M. Merli)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 8. novembri 2017. aasta otsuse (asi R 1724/2016-5) peale, mis käsitleb Crédit Mutuel Arkéa ja Confédération nationale du Crédit mutueli vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 8. novembri 2017. aasta otsus (asi R 1724/2016-5) osas, milles tuvastati, et vaidlusalune kaubamärk on omandanud kasutamise käigus eristusvõime kaupade ja teenuste jaoks, millega seoses see kaubamärk oli kirjeldav, mitte eristav.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta vastuhagi rahuldamata.
4. Jätta üks kolmandik Crédit Mutuel Arkéa kohtukuludest tema enda kanda ja mõista temalt välja üks kolmandik EUIPO ja Confédération nationale du Crédit mutueli kohtukuludest seoses põhihagiga.
5. Jätta kaks kolmandikku EUIPO kohtukuludest tema enda kanda ja mõista temalt välja kaks kolmandikku hageja kohtukuludest seoses põhihagiga.
6. Jätta kaks kolmandikku Confédération nationale du Crédit mutueli kohtukuludest seoses põhihagiga tema enda kanda ja mõista temalt välja kulud seoses vastuhagiga.

(¹) ELT C 94, 12.3.2018.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – VF versus EKP

(kohtuasi T-39/18) (¹)

(Avalik teenistus – EKP personal – Hageja hindamisaruanne – Töötasude ja hüvitiste iga-aastane läbivaatamine – Keeld kvalifitseerida tähtajaline leping ümber tähtajatuks lepinguks – Põhjendamiskohustus – Ilmne hindamisviga – Hea halduse põhimõte)

(2019/C 413/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: VF (esindajad: advokaadid: L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Keskpang (esindajad: F. von Lindeiner ja D. Camilleri Podestà, keda abistas advokaat B. Wägenbauer)

Ese

ELTL artikli 270 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud nõue, milles sisuliselt palutakse esiteks tühistada 2016. aastat puudutav otsus töötasude ja hüvitiste iga-aastase läbivaatamise kohta ja jätta hageja tähtajaline leping tähtajatuks lepinguks ümber kvalifitseerimata ning teiseks hüvitada hagejale nende aktidega väidetavalt tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja VF-ilt.

(¹) ELT C 112, 26.3.2018.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Fränkischer Weinbauverband versus EUIPO (ellipsoidikujulise pudeli kuju)**(kohtuasi T-68/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu ruumilise kaubamärgi taotlus – Ümara, kuid eest ja tagant lameda ellipsoidikujulise pudeli kuju – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)**

(2019/C 413/55)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Fränkischer Weinbauverband eV (Würzburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid L. Petri ja M. Gilch)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: W. Schramek, M. Fischer ja D. Walicka)**Ese**

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 4. detsembri 2017. aasta otsuse (asi R 413/2017-4) peale, mis käsitleb taotlust registreerida ELi kaubamärgina ruumiline tähis, mis koosneb ümara, kuid eest ja tagant lameda ellipsoidikujulise pudeli kujust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Fränkischer Weinbauverband eV-lt.

⁽¹⁾ ELT C 112, 26.3.2018.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Piaggio & C. versus EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (mopeedid)**(kohtuasi T-219/18) ⁽¹⁾****(Ühenduse disainilahendus – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Mopeedi kujutav ühenduse registreeritud disainilahendus – Varasem ühenduse disainilahendus – Kehtetuse alus – Eristatavus – Erinev üldmulje – Asjatundjast kasutaja – Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 6 ja artikli 25 lõike 1 punkt b – Määruse nr 6/2002 artikli 6 kooskõlaline tõlgendus – Registreeritud disainilahenduses varasema riigisisese registreerimata ruumilise kaubamärgi kasutamise puudumine – Määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkt e – Registreeritud disainilahenduses liikmesriigi autoriõiguse seadusega kaitstud teose loata kasutamise puudumine – Määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkt f)**

(2019/C 413/56)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled*Hageja:* Piaggio & C. SpA (Pontedera, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Jacobacci, B. La Tella ja B. Lucchetti)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: L. Rampini ja J. Crespo Carrillo)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou, Hiina) (esindajad: advokaadid M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Vereja ja M. Balestriero)

Ese

Hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 19. jaanuari 2018. aasta otsuse (asi R 1496/2015–3) peale, mis käsitleb Piaggio & C. ja Zhejiang Zhongneng Industry Groupi vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Piaggio & C. SpA-lt.

(¹) ELT C 182, 28.5.2018.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – US versus EKP

(kohtuasi T-255/18) (¹)

(Avalik teenistus – EKP personal – Tähtajaline leping – Keeld kvalifitseerida tähtajaline leping ümber tähtajatuks lepinguks – Põhjendamiskohustus – Ilmne hindamisviga)

(2019/C 413/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: US (esindajad: advokaadid: L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Keskpang (esindajad: F. von Lindeiner ja M. Rötting, keda abistas advokaat B. Wägenbaur)

Ese

ELTL artikli 270 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud nõue esiteks tühistada EKP otsus jätta hageja leping tähtajatuks lepinguks ümber kvalifitseerimata ning teiseks hüvitada hagejale selle otsusega väidetavalt tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja US-ilt.

(¹) ELT C 231, 2.7.2018.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Volvo Trademark versus EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS)**(kohtuasi T-356/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi V V – WHEELS taotlus – Varasemad Euroopa Liidu, riigisisese ja registreerimata kujutismärgid VOLVO – Suhteline keeldumispõhjus – Tähiste sarnasus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5)**

(2019/C 413/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Rootsi) (esindajad: advokaat T. Dolde ja *solicitor* M. Hawkins)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: S. Bonne ja H. O'Neill)*Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas:* Paalupaikka Oy (Iisalmi, Soome)**Ese**

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 21. märtsi 2018. aasta otsuse (asi R 1852/2017-4) peale, mis käsitleb Volvo Trademark Holdingu ja Paalupaikka vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 21. märtsi 2018. aasta otsus (asi R 1852/2017-4).
2. Mõista EUIPO-lt välja kohtukulud, sh Volvo Trademark Holding AB välitatud kulud seoses EUIPO apellatsioonikoja menetlusega.

⁽¹⁾ ELT C 268, 30.7.2018.

Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta otsus – Multifit Tiernahrungs versus EUIPO (real nature)**(kohtuasi T-458/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu sõnamärgi real nature taotlus – Absoluutsed keeldumispõhjused – Kirjeldavus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)**

(2019/C 413/59)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Weber ja P. Gentili)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Walicka ja M. Fischer)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 28. märtsi 2018. aasta otsuse (asi R 2650/2017-2) peale, mis käsitleb sõnamärgi real nature ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 28. märtsi 2018. aasta otsus (asi R 2650/2017-2) niivõrd, kuivõrd sellega keelduti sõnalise tähise real nature registreerimisest ELi kaubamärgina 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 35 kuuluvatele teenustele „reklaam; turundus; organisatoorne ja ärialane nõustamine frantsiisi valdkonnas; majandusliku oskusteabe (frantsiis) vahendamine“.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Multifit Tiernahrungs GmbH kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja kaks kolmandikku EUIPO kohtukuludest. Jätta üks kolmandik viimase kohtukuludest tema enda kanda.

(¹) ELT C 319, 10.9.2018.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Zhadanov versus EUIPO (Scanner Pro)

(kohtuasi T-492/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu sõnamärgi Scanner Pro taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõige 3)

(2019/C 413/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Zhadanov (Odessa, Ukraina) (esindaja: advokaat P. Olson)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: G. Sakalaitė-Orlovskienė, S. Palmero Cabezas ja H. O'Neill)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 6. juuni 2018. aasta otsuse (asi R 1812/2017-2) peale, mis käsitleb sõnamärgi Scanner Pro ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Igor Zhdanovilt.

(¹) ELT C 352, 1.10.2018.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus – Prantsusmaa versus komisjon

(kohtuasi T-507/18) (¹)

(EAGF ja EAFRD – Rahastamisest välja jäetud kulutused – Prantsusmaa poolt kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi (POSEI) raames tehtud kulutused – Teatavate banaanisaadetiste ebatäpne arvestus (eelarveaastad 2013-2016) – Kindlasummalist paranduskoefitsient)

(2019/C 413/61)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Prantsuse Vabariik (esindajad: F. Alabrune, D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères, A. Alidière ja C. Mosser)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Lewis ja J. Aquilina)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 13. juuni 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/873, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2018, L 152, lk 29), osas, milles Prantsuse Vabariigi suhtes kohaldatakse meetmete „Muu otsetoetus – POSEI“ osas järgmisel põhjendusel: „Teatavate banaanisaadetiste ebatäpne arvestus“, eelarveaastate 2013-2016 kohta 5 % kindlasummalist paranduskoefitsienti, mis vastab 1 945 435,39 eurole.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

(¹) ELT C 392, 29.10.2018.

Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta otsus – Reaktor Group Oy versus EUIPO (REAKTOR)**(kohtuasi T-650/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu sõnamärgi REAKTOR taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavuse puudumine – Eristusvõime – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c – Otsene ja konkreetne seos teatavate kaubamärgitaotlusega hõlmatud kaupade ja teenustega)**

(2019/C 413/62)

Kohtumenetluse keel: soome

Pooled*Hageja:* Reaktor Group Oy (Helsingi, Soome) (esindaja: advokaat L. Laaksonen)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: K. Kompari)**Ese**

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 27. augusti 2018. aasta otsus (asi R 2626/2017-2), mis käsitleb sõnamärgi REAKTOR ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 27. augusti 2018. aasta otsus (asi R 2626/2017-2) niivõrd, kuivõrd sellega jättis apellatsioonikoda rahuldamata määruse 2017/1002 artikli 7 lõike 1 punkti b alusel esitatud hageja kaebuse.
2. Mõista EUIPO-lt välja kohtukulud, sh Reaktor Group Oy vältimatud kulud seoses EUIPO apellatsioonikoja menetlusega.

⁽¹⁾ ELT C 16, 14.1.2019.

Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta määrus – von Blumenthal jt versus Euroopa Investeerimispank**(kohtuasi T-553/16) ⁽¹⁾****(Avalik teenistus – EIP töötajad – Töötasu – Põhipalkade astmestiku iga-aastane kohandamine – Arvutusmeetod – Vaidluse eseme äralangemine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2019/C 413/63)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hagejad:* Henry von Blumenthal ja 369 teist hagejat, kelle nimed on esitatud kohtumääruse lisas (Bergem, Luksemburg) (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Investeeringispank (esindajad: T. Gilliams, G. Faedo ja J. Klein, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

ELTL artikli 270 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud nõue tühistada esiteks 2015. aasta veebruari ja hilisemate kuude töötasu teatistes sisalduvad otsused, millega kohaldatakse hagejate suhtes EIP direktorite nõukogu 16. detsembri 2014. aasta otsust ja EIP halduskomitee 4. veebruari 2015. aasta otsust ning 6. veebruaril 2015 kättesaadavaks tehtud artiklit ja 10. veebruari 2015. aasta infoteadet, millega anti töötajatele teada viimati nimetatud otsuse vastuvõtmisest, ning teiseks hüvitada hagejatele väidetavalt tekitatud varaline ja mittevaraline kahju.

Resolutsioon

1. Võtta teatavaks *Dominique Courbini* hagist loobumine.
2. Puudub vajadus teha otsus *Henry von Blumenthali* ja teiste hagejate, kelle nimed on esitatud lisas – välja arvatud *Dominique Courbini* – hagide kohta.
3. Mõista kohtukulud välja Euroopa Investeeringispanngalt.

(¹) ELT C 279, 24.8.2015 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-78/15 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta määrus – *TrekStor Ltd versus EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump)*

(kohtuasi T-746/17) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Tühistamisaotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine – Üldkohtu kodukorra artikkel 137 – Välditavad kohtukulud – Üldkohtu kodukorra artikli 139 punkt a)

(2019/C 413/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: TrekStor Ltd (Hongkong, Hiina) (esindajad: advaadid O. Spieker, M. Alber ja A. Schönfleisch)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: E. Markakis ja D. Walicka, hiljem E. Markakis, A. Söder ja H. O'Neill)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Beats Electronics LLC (Culver City, California, Ühendriigid) (esindajad: advokaat M. Petersenn ja *solicitor* I. Fowler)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 12. septembri 2017. aasta otsuse (asi R 2236/2016-4) peale, mis käsitleb tühistamismenetlust Beats Electronicsi ja TrekStori vahel.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta TrekStor Ltd ja Beats Electronics LLC kohtukulud nende endi kanda ja mõista kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.
3. Mõista TrekStorilt et Beats Electronicsilt kummaltki Üldkohtu kasuks kodukorra artikli 139 punkti a alusel välja 2 500 eurot.

(¹) ELT C 32, 29.1.2018.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta määrus – TrekStor Ltd versus EUIPO**(kohtuasi T-748/17 ja T-770/17) (¹)****(Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Tühistamisaotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine – Üldkohtu kodukorra artikkel 137 – Välditavad kohtukulud – Üldkohtu kodukorra artikli 139 punkt a)**

(2019/C 413/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja kohtuasjas T-748/17: TrekStor Ltd (Hongkong, Hiina) (esindajad: advokaadid O. Spieker, M. Alber ja A. Schönfleisch)

Hageja kohtuasjas T-770/17: Beats Electronics LLC (Culver City, California, Ühendriigid) (esindajad: advokaat M. Petersenn ja solicitor I. Fowler)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad kohtuasjas T-748/17: E. Markakis ja D. Walicka, hiljem E. Markakis, A. Söder ja H. O'Neill, ja kohtuasjas T-770/17: A. Söder ja D. Walicka, hiljem A. Söder aj K. Markakis ning H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus kohtuasjas T-748/17: Beats Electronics LLC (Culver City, California, Ühendriigid) (advokaat M. Petersenn ja solicitor I. Fowler)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus kohtuasjas T-770/17: TrekStor Ltd (Hongkong, Hiina) (esindajad: advokaadid O. Spieker, M. Alber ja A. Schönfleisch)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 12. septembri 2017. aasta otsuse (liidetud kohtuasjad R 2175/2016-4 ja R 2213/2016-4) peale, mis käsitleb tühistamismenetlust Beats Electronicsi ja TrekStori vahel.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta TrekStor Ltd ja Beats Electronics LLC kohtukulud nende endi kanda ja mõista kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.
3. Mõista TrekStorilt et Beats Electronicsilt kummaltki Üldkohtu kasuks kodukorra artikli 139 punkti a alusel välja 2 500 eurot.

(¹) ELT C 22, 22.1.2018.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta määrus – TrekStor versus EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess)

(kohtuasi T-749/17) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Tühistamistaotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine – Üldkohtu kodukorra artikkel 137 – Välditavad kohtukulud – Üldkohtu kodukorra artikli 139 punkt a)

(2019/C 413/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: TrekStor Ltd (Hongkong, Hiina) (esindajad: advokaadid O. Spieker, M. Alber ja A. Schönfleisch)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: E. Markakis ja D. Walicka, hiljem E. Markakis, A. Söder ja H. O'Neill)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Beats Electronics LLC (Culver City, California, Ühendriigid) (esindajad: advokaat M. Petersenn ja solicitor I. Fowler)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 12. septembri 2017. aasta otsuse (asi R 2236/2016-4) peale, mis käsitleb tühistamismenetlust Beats Electronicsi ja TrekStori vahel.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta TrekStor Ltd ja Beats Electronics LLC kohtukulud nende endi kanda ja mõista kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.
3. Mõista TrekStorilt ja Beats kummaltki Üldkohtu kasuks kodukorra artikli 139 punkti a alusel välja 2 500 eurot.

(¹) ELT C 22, 22.1.2018.

Üldkohtu presidendi 13. septembri 2019. aasta määrus – Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland versus komisjon**(kohtuasi T-566/19 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Riigiabi – Tähtaja pikendamine – Huvi puudumine)**

(2019/C 413/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Scandlines Danmark ApS (Kopenhaagen, Taani), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat L. Sandberg-Mørch)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Georgieva-Kecsmar ja S. Noë)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud taotlus peatada ametlik uurimismenetlus riigiabi asjas SA.39078 (2019/C) (ex 2014/N) – Taani – Fehmarni väina püsiühenduse projekt (JO 2019, C 226, p. 5).

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

10. septembril 2019 esitatud hagi – ENIL Brussels Office jt versus komisjon**(kohtuasi T-613/19)**

(2019/C 413/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: European Network on Independent Living Brussels Office (ENIL Brussels Office) (Brüssel, Belgia), Validity Foundation (Budapest, Ungari), Center for Independent Living - Sofia (Sofia, Bulgaaria) (esindajad: advokaadid B. Van Vooren ja Ł. Gorywoda)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni akt, millega komisjon keeldus projektikonkursi BG16RFOP001-5 002 „Vanemaealistele ja puuetega inimestele pakutavate teenuste deinstitutionaliseerimise toetamine“ prioriteetse suuna nr 5 „Piirkondlik sotsiaaltaristu“ rakendus-kavaga „Majanduskasv piirkondades“ seotud maksetähtaegu edasi lükkamast või makseid peatamast;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et ELi institutsiooni õigusvastase akti osas kehtivat kaebeõigust reguleerivad õigusnormid on diskrimineerivad puude alusel koostoides põhiõigusega tõhusale kohtulikule kaitsele.
 - Hagejad väidavad, et ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooniga sätestatakse kolmandate isikute kaebeõigus ja hagejad on piisavalt esindatud, et esitada hagi selliste isikute kaitseks, kes ei ole võimelised end kaitsma diskrimineerimise eest, mis tuleneb komisjoni otsusest, millega viimane keeldus kõnealuse projektikonkursiga seotud maksetähtaegu edasi lükkest või makseid peatamast.
2. Teine väide, et vaidlustatud akt mõjutab selgelt eristatud isikute rühma, kes ei ole võimelised end kohtus esindama, õiguslikku olukorda. See väide jaguneb kaheks osaks:
 - Vaidlustatud akt puudutab otseselt ja isiklikult Bulgaarias asuvat suletud rühma, mis koosneb 1020-st puudega isikust;
 - Kõnealuse isikute rühm ei ole võimeline end ise kohtus esindama.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud akti vastuvõtmisega rikkus kostja esiteks talle määrusest (EL) 1303/2013 ⁽¹⁾ ja teiseks ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsioonist ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartast tulenevaid kohustusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT 2013, L 347, lk 320).

26. septembril 2019 esitatud hagi – Nike European Operations Netherlands ja Converse Netherlands versus komisjon

(kohtuasi T-648/19)

(2019/C 413/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Madalmaad) ja Converse Netherlands BV (Amsterdam, Madalmaad)
(esindajad: advokaadid R. Martens ja D. Colgan)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada tervikuna vaidlustatud algatamisotsus, s.o komisjoni 10. jaanuari 2019. aasta otsus algatada ametlik uurimismenetlus riigiabi asjas SA.51284 (2018/NN) – Madalmaad – Võimalik riigiabi äriühingule Nike ⁽¹⁾; ja

— mõista kõik käesoleva menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud abimeetmete iseloomu kohta antud eelhindang on õigusnormidega vastuolus, kuna rikuti ETL artikli 107 lõiget 1 ja artikli 108 lõiget 2, nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) nr 2015/1589 ⁽¹⁾, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks, artikli 1 punkte d ja e ning artikli 6 lõiget 1, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõikeid 1 ja 2 ning hea halduse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid.
2. Teine väide, et ei ole piisavalt põhjendatud järeltust, et vaidlustatud meetmed vastavad kõikidele riigiabi koosseisu elementidele, eelkõige selles osas, miks neid tuleb käsitada valikulistena, mistõttu rikuti ETL artikli 107 lõiget 1, artikli 108 lõiget 2 ja artikli 296 lõiget 2, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1 ja sama artikli lõike 2 punkti c ning nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) nr 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks, artikli 6 lõiget 1.
3. Kolmas väide, et enneaegselt ametliku uurimise alustamisega, seejuures riigiabi esinemist piisavalt põhjendamata, kuigi esialgse uurimise jätkamiseks ei esinenud raskusi, rikuti ETL artikli 296 lõiget 2, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1 ja sama artikli lõike 2 punkti c ning nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) nr 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks, artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1.

⁽¹⁾ ELT 2019, C 226, lk 31.

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) nr 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

30. septembril 2019 esitatud hagi – Hasbro versus EUIPO - Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)

(kohtuasi T-663/19)

(2019/C 413/70)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: *barrister* J. Moss)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Kreativni Dogadaji d.o.o. (Zagreb, Horvaatia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidluslune kaubamärk: ELi sõnamärk MONOPOLY – ELi kaubamärk nr 9 071 961

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 22. juuli 2019. aasta otsus asjas R 1849/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti b ebaõige kohaldamine;
- rikutud on hageja õigust õiglasele kohtumenetlusele.

9. oktoobril 2019 esitatud hagi – Kerry Luxembourg versus EUIPO - Ornuu (KERRYMAID)

(kohtuasi T-693/19)

(2019/C 413/71)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Ornuu Co-operative Ltd (Dublin, Iirimaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi KERRYMAID taotlus – registreerimistaotlus nr 10 083 251

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 23. juuli 2019. aasta otsus asjas R 2473/2013-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus niivõrd, kui võrd hageja kaebus tühistamisosakonna 22. oktoobri 2013. aasta otsuse peale asjas B 1 938 417 jäeti rahuldamata;
- lükata Ornuu Co-operative Ltd vastulause ELi kaubamärgi KERRYMAID nr 10 083 251 registreerimisele tagasi;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Ornu Co-operative Ltd-lt, kui nad astuvad menetlusse.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

14. oktoobri 2019 esitatud hagi – Teva Pharmaceutical Industries versus EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)

(kohtuasi T-696/19)

(2019/C 413/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruusalemm, Iisrael) (esindajad: advokaadid J. Bogatz ja Y. Stone)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi Moins de migraine pour vivre mieux taotlus – registreerimistaotlus nr 17 942 393

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 12. augusti 2019. aasta otsus asjas R 778/2019-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

14. oktoobril 2019 esitatud hagi – Teva Pharmaceutical Industries versus EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)**(kohtuasi T-697/19)**

(2019/C 413/73)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruusalemm, Iisrael) (esindajad: advokaadid J. Bogatz ja Y. Stone)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärgi Weniger Migräne. Mehr vom Leben taotlus – registreerimistaotlus nr 17 942 400*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 12. augusti 2019. aasta otsus asjas R 779/2019-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide*Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.***15. oktoobril 2019 esitatud hagi – GV versus komisjon****(kohtuasi T-705/19)**

(2019/C 413/74)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* GV (esindaja: advokaat B.-H. Vincent)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- menetleda käesolevat kohtuasja eelisjärjekorras;

- tühistada 26. juuli 2019. aasta otsus viitenumbriga R/213/19, millega hageja abitaotlus rahuldamata jäeti;
- kohustada ametisse nimetavat asutust võtma kõik meetmed, et hageja viidaks hariduse ja kultuuri peadirektoraadist üle mujale teenistusse koos sama palgaastmega ning et hageja töökoha tegelikuks asukohaks oleks Brüssel, et vältida igasugust pere- ja eraelule tekkida võivat kahju;
- mõista komisjonilt varalise kahju hüvitamiseks välja ajutine summa 13 018 eurot ja mittevaralise kahju hüvitamiseks 250 eurot päevas alates 1. veebruarist 2018 kuni kohtuotsuse kuulutamiseni;
- mõista vastavalt kodukorrale kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artiklit 24, hea halduse põhimõtet ja hoolitsemiskohustust. Hageja väidab sellega seoses, et komisjon jättis tema abitaotluse rahuldamata, ei rakendanud ühtegi uurimismeedet ning menetles tema taotlust aeglaselt, bürokraatlikult ja ebasobivalt.
2. Teise väite kohaselt on rikutud personalieeskirjade artiklit 12a osas, milles komisjon oleks pidanud abitaotluse aluseks olevad asjaolud ahistamiseks kvalifitseerima.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud personalieeskirjade artiklit 7. Hageja heidab komisjonile ette, et viimane ei järginud vajalikku tasakaalu teenistuse huvide ja asjaomase ametniku huvide vahel.
4. Neljas väide puudutab ELTL artiklit 270 ja personalieeskirjade artiklit 91. Hageja väidab sellega seoses, et liidul on kohustus hüvitada tööandjana tegutsedes oma töötajale õigusvastase tegevusega tekitatud mis tahes kahju, ilma et oleks vaja tõendada, et on olemas piisavalt oluline rikkumine. Hageja hinnangul on abitaotluse aluseks olevad asjaolud tööandjana tegutsedes toime pandud õigusvastased teod, mis kohustavad seega liitu hüvitama varalise ja mittevaralise kahju, st arsti- ja õigusabikulud ning vaidlusalusel perioodil põhjustatud kannatused.
5. Viienda väite kohaselt on rikutud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 6 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47, kuna üleviimise taotlusega seotud menetlused nõuavad oma olemuselt kiiret otsust.

16. oktoobril 2019 esitatud hagi – FF&GB versus EUIPO (ONE-OFF)

(kohtuasi T-707/19)

(2019/C 413/75)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: FF&GB Srl (Mantova, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Locatelli)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi ONE-OFF taotlus – registreerimistaotlus nr 17 933 041

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 12. augusti 2019. aasta otsus asjas R 239/2019-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tuvastada, et kaubamärgi ONE-OFF võib registreerida ELi kaubamärgina kaupadele klassides 18 ja 25 nagu märgitud registreerimistaotluses nr 17 933 041;
- mõista käesoleva menetluse kulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b ning lõike 2 rikkumine.
- Koherentsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtete rikkumine.

21. oktoobril 2019 esitatud hagi – GW versus kontrollikoda

(kohtuasi T-709/19)

(2019/C 413/76)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: GW (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Kontrollikoda

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Kontrollikoja 22. mai 2019. aasta otsus jätta rahuldamata taotlus pöörduda töövoimetuskomitee poole, et tuvastada hageja tervise seisundi muutumine ja määrata kindlaks tervisekontrollide teostamise kord pärast töövoimetuse teket;
- mõista kohtukulud välja kontrollikojaalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Liidu personaleeskirjade VIII lisa artiklit 15, sest selles sättes nähakse ette üksnes institutsiooni võimalus, mitte kohustus nõuda invaliidsustoetuse saaja korrapärasest kontrollimisest, et teha kindlaks, kas ta vastab jätkuvalt toetuse maksmise tingimustele.

2. Teine väide, et rikutud on haldusjuhtide kogu 25. veebruari 2016. aasta järeldust tervisekontrolli kohta pärast töövõimtuks tunnistamist osas, milles selles on ette nähtud, et institutsiooni arst võib erandjuhtudel aktsepteerida raviarsti aruannet või loobuda kontrollist, kui töövõimetuse põhjustanud haiguse tõttu ei ole mõtet viia läbi kontrolli, mille eesmärk on hinnata tööle naasmise võimalikkust.
3. Kolmas väide, et rikutud on hoolditsemiskohustust. Hageja väidab sellega seoses, et institutsioon oli kohustatud võtma arvesse raviarsti ja institutsiooni teenistuses oleva arsti 23. ja 24. augusti 2017. aasta arvamust, psühholoogi 26. septembri 2019. aasta arvamust ja raviarsti 11. oktoobri 2019. aasta arvamust.

18. oktoobril 2019 esitatud hagi – Ashworth versus parlament

(kohtuasi T-720/19)

(2019/C 413/77)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Richard Ashworth (Lingfield, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid A. Schmitt ja A. Waisse)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks;
- kui menetlust korraldava meetmena või menetlustoiminguga on käesolevas kohtuasjas vaja, siis kohustada Euroopa Parlamenti esitama Euroopa Parlamendi juriidilise teenistuse arvamused, mis anti 16. juulil 2018 ja 3. detsembril 2018 või mõnel muul kuupäeval, kuid igal juhul enne seda, kui Euroopa Parlament võttis 10. detsembril 2018 vastu otsuse, millega muudetakse Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmeid (2018/C 466/02, ELT C 466, 28.12.2018, lk 8);
- tühistada ETL artikli 263 alusel individuaalne otsus, mis tehti hagejale teatavaks Euroopa Parlamendi finantsküsimumste peadirektoraadi üksuse „Parlamendiliikmete palkade ja sotsiaalsete õiguste üksus“ poolt ning mis puudutab hageja õigusi täiendavatele pensioniõigustele (vabatahtlik) 2019. aasta septembris, kuna selle otsusega maksustati täiendavat pensioni (vabatahtlik) erimaksuga, mis moodustab 5 % nominaalsummast ja mis kehtestati juhatause eespool viidatud 10. detsembri 2018. aasta otsusega;
- tunnistada Euroopa Parlamendi eespool viidatud 10. detsembri 2018. aasta otsus ETL artikli 277 alusel kohaldamatuks, kuna sellega muudetakse Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 76 ja nimelt kehtestatakse alates 1. jaanuarist 2019 erimaks, mis on 5 % täiendava pensioni (vabatahtlik) nominaalsummast;

— mõista kohtukulud välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et juhatusel puudub *ratione materiae* pädevus.

— esiteks on juhatuse 10. detsembri 2018. aasta otsus (edaspidi „juhatuse otsus“) vastu võetud vastuolus Euroopa Parlamendi liikmete põhimäärusega, mis võeti vastu Euroopa Parlamendi 28. septembri 2005. aasta otsusega 2005/684/EÜ, Euratom (EÜT 2005, L 262, lk 1) (edaspidi „põhimäärus“). Juhatus otsus on nimelt vastuolus põhimääruse artikliga 27, millega nähakse ette „omandatud õiguste“ ja „ooteõiguste“ säilimine.

— teiseks luuakse juhatuse otsusega maks, kehtestades erimaks, mis on 5 % pensioni nominaalsummast, kuigi maksu kehtestamine ei kuulu ELTL artikli 223 lõike 2 kohaselt juhatuse pädevusse.

2. Teine väide, et rikutud on olulisi menetlusnorme.

— esiteks heidab hageja juhatusle ette, et viimane võttis oma otsuse vastu ilma ELTL artiklis 223 ette nähtud reegleid järgimata.

— teiseks ei ole juhatuse otsus piisavalt põhjendatud ja sellega on seega rikutud ELTL artikli 296 teises lõigus ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis c ette nähtud põhjendamiskohustust.

3. Kolmas väide, et rikutud on omandatud õigusi ja ooteõigusi ning õiguspärase ootuse põhimõtet.

— esiteks on juhatuse otsusega rikutud omandatud õigusi ja ooteõigusi, mis tulenevad nii õiguse üldpõhimõtetest kui põhimäärusest, mis näeb sõnaselgelt ette, et need säilivad „täies ulatuses“ (artikkel 27).

— teiseks on juhatuse otsusega rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet.

4. Neljas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet ning võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid.

— esiteks on hageja õiguste riivid ebaproportsionaalsed võrreldes juhatuse otsusega taotletud eesmärkidega.

— teiseks tuleb juhatuse otsus tunnistada võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtete rikkumise tõttu kohaldamatuks.

5. Viies väide, et rikutud on õiguskindluse põhimõtet ja ette ei ole nähtud üleminekumeetmeid.

— esiteks on juhatuse otsusega rikutud õiguskindluse põhimõtet sellega, et sellel on lubamatult tagasiulatuva toime.

— teiseks on juhatuse otsusega rikutud õiguskindluse põhimõtet sellega, et ette ei ole nähtud üleminekumeetmeid.

Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta määrus – Trifolio-M jt versus EFSA**(kohtuasi T-675/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/78)

Kohtumenetluse keel: inglise

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 25, 21.1.2019.

Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta määrus – BigBen Interactive versus EUIPO – natcon7 (nacon)**(kohtuasi T-287/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/79)

Kohtumenetluse keel: inglise

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 220, 1.7.2019.

Üldkohtu 20. septembri 2019. aasta määrus – CupoNation versus EUIPO (Cyber Monday)**(kohtuasi T-494/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/80)

Kohtumenetluse keel: saksa

Üldkohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 288, 26.8.2019.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)



Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET